

Den Europæiske Unions Tidende

C 206

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

49. årgang

29. august 2006

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	...	
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	Regionsudvalget	
	64. plenarforsamling den 26.-27. april 2006	
2006/C 206/01	Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet »Temastrategi om luftforurening« og om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om luftkvaliteten og renere luft i Europa	1
2006/C 206/02	Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategidirektivet) og om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Tematisk strategi til beskyttelse og bevaring af havmiljøet	5
2006/C 206/03	Regionsudvalgets udtalelse om Naturkatastrofer (brande, oversvømmelser og tørke)	9
2006/C 206/04	Regionsudvalgets udtalelse om Samhørighedspolitikken og byerne: Byernes bidrag til vækst og beskæftigelse i regionerne	17
2006/C 206/05	Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget - Civilsamfundsdialogen mellem EU og ansøgerlandene	23

DA

Informationsnummer

Indhold (fortsat)

Side

2006/C 206/06	Regionsudvalgets udtalelse om — Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »En fælles dagsorden for integration – En ramme for integration af tredjelandstatsborgere i Den Europæiske Union« — Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »Migration og udvikling: Konkrete retningslinjer« — Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold	27
2006/C 206/07	Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om tværnational mobilitet i Det Europæiske Fællesskab i uddannelsesøjemed: Det europæiske kvalitetscharter for mobilitet	40
2006/C 206/08	Regionsudvalgets udtalelse om Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om det europæiske år for interkulturel dialog (2008)	44

II

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

64. PLENARFORSAMLING DEN 26.-27. APRIL 2006

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet »Temastrategi om luftforurening« og om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om luftkvaliteten og renere luft i Europa

(2006/C 206/01)

Regionsudvalget har -

under henvisning til Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om luftkvaliteten og renere luft i Europa (KOM(2005) 447 endelig – 2005/0183 (COD)) og Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet »Temastrategi om luftforurening« (KOM(2005) 446 endelig)

under henvisning til Kommissionens beslutning af 21. september 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 175 og artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om luftkvaliteten og renere luft i Europa,

under henvisning til præsidiets beslutning af 25. juli 2005 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Bæredygtig Udvikling,

under henvisning til sin udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – »På vej mod en temastrategi for bymiljøet« (KOM(2004) 60 endelig) – CdR 93/2004 fin, (1)

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens meddelelse om Programmet Ren Luft i Europa (CAFE): »Mod en tematisk strategi for luftkvalitet« (KOM(2001) 245 endelig) – CdR 203/2001 fin, (2)

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 45/2006 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Bæredygtig Udvikling den 27. februar 2006 med Helmut Jahn, Landrat i Hohenlohe, (DE-PPE), som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) luftforurening forekommer navnlig i storbyområderne, og byerne har derfor stor interesse i at tage stilling til den af Kommissionen forelagte »Temastrategi om luftforurening«;
- 2) det samme gælder forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om luftkvaliteten og renere luft i Europa, og dét så meget desto mere som der i dette forslag bl.a. foreslås en revision af standarderne for måling og vurdering af finpartikelforureningen;

(1) EUT C 43 af 18.2.2005, s. 35.

(2) EUT C 107 af 3.5.2002, s. 78.

- 3) i kraft af deres praktiske erfaringer kan byerne i væsentlig grad bidrage til, at politikken for bekæmpelse af luftforurening bliver mere praktisk gennemførlig og dermed mere vellykket -

på sin 64. plenarforsamling den 26.-27. april 2006 (mødet den 26. april) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

hinanden, hvis der skal være en realistisk chance for at nå disse miljømål i de fleste byer,

Regionsudvalget

1.1 **erklærer sig enig** med Kommissionen i, at det - trods de opnåede fremskridt, som nævnes i »Temastrategien« - er nødvendigt at foretage en yderligere nedbringelse af luftforureningen med gasformige eller faste bestanddele, som både går ud over sundheden og miljøet, og at dette mål kun kan nås gennem en fælles indsats fra alle aktører på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan, idet bekæmpelse af luftforureningen har såvel en lokal som en grænseoverskridende dimension; **minder om**, at lokale myndigheder forfølger deres prioriterede målsætning om sikring af borgernes sundhed ved hjælp af byplanmæssige tiltag (adskillelse af bolig- og erhvervsområder, trafikregulerende og -dæmpende foranstaltninger, åbne arealer og tilplantning i boligområder, hensyntagen til mikroklimatiske forhold med henblik på bedre gennemluftning af boligområderne;

— der på europæisk niveau bør træffes tilstrækkelige støtteforanstaltninger, som skal gøre det lettere at gennemføre EU-direktiverne på effektivt vis,

— den nødvendige forbedring af emissionsreduktionsteknologier og skærpede emissionsnormer for køretøjer (f.eks. Euro VI for godskøretøjer) bør foregå på en sådan måde på europæisk niveau, at luftkvalitetsstandarderne i byerne kan overholdes;

— bekæmpelsen af den omfattende baggrundsforurening af partikler (PM10), der i væsentlig grad bidrager til den manglende overholdelse af grænseværdierne for PM10 i byområder, kræver foranstaltninger på europæisk niveau som f.eks. den øjeblikkelige revision af NEC-direktivet (direktiv om nationale emissionslofter).

1.2 **bifalder** kommissionsdokumentet »Temastrategi om luftforurening« og det direktivforslag, som er blevet forelagt samtidig, fordi der dermed skabes grundlag for en strategidiskussion og en opdatering af målsætningerne under hensyntagen til nyere forskningsresultater;

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

1.3 **konstaterer**, at det også set ud fra byernes synspunkt er nødvendigt at foretage tilpasninger, som navnlig skal gøre tiltagene til bekæmpelse af luftforureningen mere praktisk gennemførlige på lokalt plan;

2.1 Vedrørende temastrategien

1.4 **minder om**, at byerne på deres territorium nødvendigvis må afveje de mest forskelligartede funktioner mod hinanden, og at dette uundgåeligt sætter begrænsninger for opfyldelsen af enkelte sektorielle mål;

2.1.1 **ser** nytten af »Temastrategien« som et referencedokument for udformningen af en politik for bekæmpelse af luftforurening og insisterer på, at man med sigte på gennemførelsen af målsætningerne og den praktiske relevans ikke kun foretager modelberegninger på grundlag af de epidemiologiske forskningsresultater og fuld brug af de teknologiske muligheder, men ligeledes tager afsæt i antagelser om normernes praktiske anvendelighed i et bymiljø;

1.5 **slår følgelig til lyd for**, at EU-lovgivningen hjemler mulighed for fleksible løsninger; mener, at lokale og regionale myndigheder bør sikres mulighed for at give prioritet til områder, hvor mange mennesker udsættes for en for høj luftforurening (f.eks. boligområder), når de træffer deres foranstaltninger. Endvidere bør fristen for udsættelse af gennemførelsen af grænseværdierne sættes til ti år;

2.1.2 **kræver** derfor, at forskningsindsatsen som led i forskningsrammeprogrammet beskæftiger sig med en aktiv luftkvalitetspolitik muligheder og begrænsninger i lokal og territorial sammenhæng (f.eks. via lokale case-studies og gennemførlighedsundersøgelser), og **anmoder** følgelig Kommissionen om at udbygge dokumentet med dette aspekt;

1.6 **gør** på det kraftigste **opmærksom på**, at det er absolut nødvendigt i første række at satse på at forhindre emissioner, følgende, når man vil opnå en renere luft, og at bekæmpelse af immissioner følgelig altid må være en nødløsning; **påpeger** i denne forbindelse, at

2.1.3 **beklager**, at Kommissionen, som udvalget ser det, til dato ikke i tilstrækkeligt omfang har inddraget repræsentanter for de lokale og regionale myndigheders sammenslutninger, som jo ellers er blandt hovedaktørerne i luftforureningsbekæmpelsen, i udarbejdelsen af den tematiske strategi, og **finder det absolut påkrævet** at inddrage disse parter bl.a. som led i Kommissionens strukturerede dialog med de regionale og lokale myndigheders sammenslutninger;

— de opstillede miljømål og de eksisterende instrumenter til nedbringelse af emissioner bør afstemmes i forhold til

2.1.4 **ser** i det mindste **en risiko for**, at argumentationen i »Temastrategien« i for høj grad er dikteret af luftkvalitetspolitikens orientering mod immissionsbekæmpelse, og **opfordrer** derfor Kommissionen til at arbejde videre med »Temastrategien« og at lægge størst politisk vægt på at gennemføre forebyggende foranstaltninger med henblik på at forhindre luftforureningen i stedet for at koncentrere sig om immissionsbekæmpelse;

2.1.5 **konstaterer**, at den i princippet prisværdige inkorporering af andre fagpolitikker delvis kun optræder som en hensigtsserklæring, og **udbeder** sig derfor også på dette område yderligere kommentarer og forklaringer;

2.1.6 **finder det** af ovennævnte årsager **nødvendigt** at arbejde videre med »Temastrategien« og at udvide den til følgende områder:

- der må fastsættes en ambitiøs europæisk politik med udgangspunkt i emissionskilderne for industri, energisektoren, trafik og transport;
- der må opstilles en tidsplan for gennemførelsen af en sådan politik;
- andre fagpolitikker må inddrages i bekæmpelsen af luftforurening;
- forskning i luftforureningsbekæmpelsens praksis må suppleres og udvides;

Endvidere må temastrategien omfatte en *redegørelse for den finansielle støtte til de lokale myndigheder, som det navnlig påhviler at gennemføre luftkvalitetspolitikken og de forebyggende foranstaltninger*;

2.1.7 **opfordrer** Kommissionen og medlemsstaterne til at føre en mere aktiv politik til fremme af fjernvarme og kraftvarmeproduktion. Derved ville man samtidig yde et bidrag til at undgå luftforurening ved afbrænding af biomasse i mindre fyringsanlæg. I bestræbelserne på at forbedre den lokale luftkvalitet er det nødvendigt at fjerne nationale hindringer - f.eks. sådanne, som skyldes konkurrencelovgivning - som begrænser udnyttelsen af fjernvarmens potentiale. I forbindelse med nye bolig- og industriområder skal varmemeforsyningskonceptet planlægges allerede før byggemodningen. På lokalt plan har man ofte de bedste forudsætninger herfor.

2.2 Vedrørende forslaget til direktiv

2.2.1 **konstaterer**, at den af Kommissionen foreslåede opdatering af EU-lovgivningen imødekommer de betingelser og krav, som er knyttet til den praktiske luftkvalitetspolitik, og **anmoder** derfor de involverede organer på nationalt og europæisk plan om at bakke op om denne vurdering og i den forbindelse frem for alt tilslutte sig bestemmelserne om fleksibilisering og dermed styrkelse af den praktiske relevans;

Undtagelser for bestemte forurenende stoffer samt forlængelse af frister

2.2.2 **bifalder** navnlig, at der indføres bestemmelser, som gør det muligt at tage hensyn til lokale forhold, og **opfordrer**

Europa-Parlamentet og Rådet til, uanset hvad der måtte fremkomme af indvendinger, at holde fast ved

- forslaget om, at gener i form af fine partikler, som skyldes vintersandspredning, udelades fra vurderingen af luftkvaliteten (artikel 13, stk. 3),
- forslaget om, at den andel af forurenende stoffer, som hidrører fra naturlige kilder, udelades fra vurderingen af luftkvaliteten (jf. artikel 19); **henstiller** til Kommissionen at vedtage en klar vejledning i eller nogle klare retningslinjer for, hvordan målingerne skal foretages i forbindelse med denne form for forurening,
- og forslaget om, at der kan dispenseres fra bestemmelserne med henvisning til særligt vanskelige (bl.a. topografiske) forhold (artikel 20, stk. 2);

samt forslaget om, at fristerne kan forlænges med op til 10 år (artikel 20), når det forudgående er blevet påvist, at alle passende immissionsbegrænsende foranstaltninger er blevet truffet;

2.2.3 **foreslår** desuden, at direktivet hjemler retlig mulighed for, at der kan indgås særlige aftaler på linje med »tripartite arrangements« (dvs. aftaler, som indgås mellem EU, den pågældende medlemsstat og en eller flere lokale myndigheder for at gennemføre integrationspolitiske foranstaltninger med baggrund i specifikke lokale forhold) for områder, hvor ekstraordinære omstændigheder (f.eks. topografi) bevirker, at det i realiteten er umuligt at overholde bestemmelserne, det være sig i længere tid eller permanent, og det samtidig er blevet påvist, at alle passende foranstaltninger til nedbringelse af immissioner er blevet truffet;

2.2.4 **begrunder** dette forslag med ønsket om dels at undgå retlig usikkerhed for de lokale myndigheder og dels at muliggøre en under de givne omstændigheder realistisk nedbringelse af forureningen via en sådan aftale og **underbygger** dette forslag ved at påpege, at en del af de repræsenterede videnskabsfolk og sagkyndige myndigheder går ud fra, at målværdierne i praksis ikke kan nås, uanset hvor stor en indsats, der gøres;

Måling og vurdering af fine partikler

2.2.5 **mener** at kunne konstatere, at direktivet for fine partiklers vedkommende opererer med i alt tre grænseværdier og et reduktionsmål. Kommissionen supplerer den hidtidige luftkvalitetsstandard for fine partikler (PM₁₀) med yderligere en standard for helt fine partikler (PM_{2,5}); dette begrundes med epidemiologiske forskningsresultater (CAFE-programmet, WHO, praksis i USA og Japan), ifølge hvilke disse partikler er så meget desto farligere, fordi de trænger ind i lungernes allerfineste forgreninger, og fordi en relativt høj, vedvarende udsættelse for PM_{2,5} er mere sundhedsskadelig end lejlighedsvis spidsbelastninger;

2.2.6 **konstaterer** derfor, at der ud over de for PM10 gældende grænseværdier (i et måleområde må som årsgennemsnit 40 µg/m³ og et dagligt gennemsnit på 50 µg/m³ ikke overskrides i over 35 dage pr. kalenderår) ifølge direktivforslaget skal indføres yderligere standarder baseret på PM_{2,5} (overholdelse af en årlig, øvre koncentrationsgrænse på 25 µg/m³ og for perioden indtil 2020 et ikke-bindende reduktionsmål for PM_{2,5} baggrundsforurening i byerne på 20%), og bemærker således, at der for fine partiklers vedkommende opereres med i alt tre grænseværdier og et reduktionsmål;

2.2.7 **frygter**, at dette virvar af bestemmelser om finpartikelreduktion i luftkvalitetspolitikken både retligt og i praksis skaber for mange problemer, og **henstiller** derfor, at man på grundlag af de overbevisende forskningsresultater om virkningerne af fine partikler, som nævnes i »Temastrategien«, med hensyn til måling og kontrol af luftforurening med fine partikler udelukkende baserer sig på PM_{2,5} samt på en realistisk grænseværdi og et reduktionsmål;

2.2.8 **gør** i denne forbindelse i øvrigt **opmærksom på**, at der (i sagens natur) er en markant korrelation mellem måleværdierne for PM₁₀ og PM_{2,5} (således at de to målemetoder ofte erstatter hinanden), og at det også derfor ville være sagligt velbegrunder kun at anvende én målemetode, og det bør rent logisk være luftkvalitetsmålene for PM_{2,5}, som er mere relevante for luftkvalitetspolitikken. Der bør tages højde for revisionen af direktiv 2004/107/EF, således at de deri omfattede metaller måles i PM_{2,5};

2.2.9 **begrunder** – også af hensyn til byhygiejniske krav og bebyggelsesmæssig praksis - overgangen til PM_{2,5}-baserede standarder i forbindelse med et reduktionsmål for fine partikler med følgende:

- En reduktion af basisforureningen i hele byområdet mindsker sundhedsrisikoen mere end en nedbringelse af spidsbelastningen på særligt forurenede lokaliteter inden for byområdet, hvor der i øvrigt ofte ikke er tale om boligkvarterer.
- Som udløsende kriterium for foranstaltninger bevirker den nuværende daglige grænseværdi, at luftkvalitetspolitikken i praksis fokuserer på immissionsbekæmpelse, mens indførelsen af en øvre grænse for emissioner gør det nødvendigt at forebygge sådanne under inddragelse af alle instanser og foranstaltninger;

2.2.10 **henstiller** under henvisning til disse synspunkter, at man – hvis PM₁₀-kvalitetsmålene bibeholdes – undlader at

operere med en daglig grænseværdi og i stedet gør brug af standarder, som sætter emissionsbekæmpelsen i fokus for luftkvalitetspolitikken såvel lokalt som for det samlede geografiske område;

Konkretisering af områder

2.2.11 **bifalder** forslaget i artikel 4 om, at afgrænsningen af områder skal foretages af medlemsstaterne. Inddelingen bør ikke være for detaljeret, men være af en mere overordnet karakter; **kræver** i den forbindelse, at målestationer placeres efter ensartede kriterier for at sikre sammenlignelighed mellem målinger, der tages i hele EU (for eksisterende målestationers vedkommende kunne måleresultaterne i givet fald vægtes for at udligne virkningen af rent lokale faktorer). Der skal på både nationalt og lokalt plan fastsættes ensartede bestemmelser for målestationernes antal og placering;

2.2.12 **er** i denne forbindelse **bekymret over**, at foranstaltninger, som kun gælder i området omkring målestedet, f.eks. trafikomledninger, kan øge forureningen i andre kvarterer, således at det i værste fald ligefrem modvirker byernes indsats for via trafikbegrænsninger i boligområder at reducere ulykkesrisikoen, støjgenerne og luftforureningen. I forbindelse med mindskelse af luftforurening bør direktivet prioritere at begrænse antallet af mennesker, der udsættes for den;

Solidarisk finansieringsordning

2.2.13 **kræver** finansiel støtte til de medlemsstater og deres lokale og regionale myndigheder, som må bære hovedbyrden i forbindelse med forureningsbekæmpelsen;

Forskningsindsats, inddragelse af repræsentanter for lokale og regionale myndigheder

2.2.14 **konstaterer** med bekymring, at man i videnskabskredse stadig ikke er nået til enighed om, hvilken luftkvalitetspolitik der fører til det bedste resultat med de laveste omkostninger, og **kræver** derfor en yderligere forskningsindsats, hvor der ubetinget må sættes øget fokus på forskning i effekt- og konsekvensanalyse set i relation til den praktiske gennemførelse;

2.2.15 **henstiller** på det kraftigste, at eksperter fra de sammenslutninger, som repræsenterer de lokale og regionale myndigheders interesser, inddrages direkte i udarbejdelsen af luftkvalitetspolitikken.

Bruxelles, den 26. april 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategidirektivet) og om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Tematisk strategi til beskyttelse og bevaring af havmiljøet

(2006/C 206/02)

Regionsudvalget har -

under henvisning til Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategidirektivet), KOM(2005) 505 endelig og til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Tematisk strategi til beskyttelse og bevaring af havmiljøet, KOM(2005) 504 endelig,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 29. november 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, og artikel 175, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 12. april 2005 om at henvide det forberedende arbejde til Underudvalget for Bæredygtig Udvikling,

under henvisning til sin initiativudtalelse af 12. oktober 2005 om EU's havpolitik: bæredygtig udvikling – en udfordring for de lokale og regionale myndigheder, CdR 84/2005 fin,

under henvisning til sin udtalelse af 9. april 2003 om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Frem mod en strategi til at beskytte og bevare havmiljøet, KOM(2002) 539 endelig, CdR 24/2003 fin ⁽¹⁾,

under henvisning til sin udtalelse af 13. juni 2001 om Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om det sjette miljøhandlingsprogram for Det Europæiske Fællesskab »Miljø 2010: Vores fremtid, vores ansvar« samt om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fastlæggelse af Fællesskabets miljøhandlingsprogram for 2001-2010, KOM(2001) 31 endelig - 2001/0029 (COD), CdR/2001 fin ⁽²⁾,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 46/2006 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Bæredygtig Udvikling den 27. februar 2006 med **Michael Cohen** (MT/PSE), borgmester i Kalkara, som ordfører -

på sin 64. plenarforsamling den 26.-27. april 2006 (mødet den 26. april) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalget

1.1 **beklager**, at der i de seneste år er sket en væsentlig forringelse af havmiljøet og de marine økosystemer, idet menneskelige aktiviteter og overudnyttelse går hårdt ud over havmiljøets tilstand;

1.2 **konstaterer**, at det sjette miljøhandlingsprogram opfordrer Kommissionen til at udarbejde en tematisk strategi for beskyttelse og bevarelse af havmiljøet med det klare mål at fremme og opnå bæredygtig udnyttelse af havet og bevare de marine økosystemer;

1.3 **ser frem til** Kommissionens grønne bog om udformningen af en ny havpolitik for EU, som er planlagt til at udkomme i første halvdel af 2006. Den vil tage højde for havenes store betydning for EU i økonomisk, social og miljømæssig henseende;

1.4 **bemærker**, at strategien er et positivt og velkomment skridt frem, idet den anerkender værdien af at beskytte og bevare havmiljøet og af de marine økosystemers mangfoldighed;

1.5 **betrakter** strategien som den nødvendige miljøpolitiske grundpille i EU's nye havpolitik;

⁽¹⁾ EUT 244 af 10.10.2003, s.14.

⁽²⁾ EFT C 357 af 14.12.2001, s. 44.

1.6 **understreger**, at havmiljøet og dets beskyttelse og bevarelse har stor indflydelse på lokale og regionale økonomier, og at lokale og regionale myndigheder skal være med til at gennemføre strategiens mål.

2. Forringelsen i havmiljøets tilstand i Europa

Regionsudvalget

2.1 **er opmærksom på**, at havmiljøet er afgørende for bæredygtigt liv og for den store biologiske mangfoldighed, det understøtter;

2.2 **er bevidst om** forringelsen i det europæiske havmiljø tilstand, som især skyldes menneskeskabte faktorer, bl.a. forurening og kontaminering af havene og virkningerne af ubæredygtigt kommercielt fiskeri;

2.3 **understreger**, at det er vigtigt at fremme en bæredygtig tilgang til udnyttelse af havets ressourcer af hensyn til såvel nuværende som kommende generationer;

2.4 **er klar over**, at der er stærk risiko for irreversible ændringer af Europas marine økosystemer, medmindre der hurtigst muligt træffes passende afværgeforanstaltninger;

2.5 **fremhæver** behovet for hurtige indgreb med henblik på at stoppe og vende forringelsesprocessen;

2.6 **påpeger**, at en sådan fremgangsmåde er nødvendig, både af hensyn til miljøet og af økonomiske og sociale grunde.

3. En hensigtsmæssig institutionel ramme for forvaltning af havene

Regionsudvalget

3.1 **konstaterer**, at havmiljøet ikke er sammenfaldende med de eksisterende geopolitiske grænser;

3.2 **er bevidst om**, at en række institutionelle barrierer kan stille sig i vejen for en bedre beskyttelse af Europas havmiljø – på globalt plan, EU-plan eller nationalt plan – og at de eksisterende håndhævelsessystemer ofte er svage og utilstrækkelige;

3.3 **er enig i**, at en klar helhedsvision af havmiljøet og de hertil knyttede politikker er en forudsætning for at kunne bygge videre på de fremskridt, der er gjort inden for rammerne af de bestående institutioner, politikker og konventioner, og tage konkrete skridt til at gøre yderligere fremskridt;

3.4 **fremhæver** betydningen af at udvikle en stærk EU-politik, der kan regulere maritime anliggender og samtidig har til formål at sikre bæredygtig udnyttelse af havets ressourcer; det vil indebære en øget indsats for at fremme beskyttelsen af havene.

4. Et utilstrækkeligt videngrundlag

Regionsudvalget

4.1 **konstaterer**, at god politik er afhængig af oplysninger af høj kvalitet;

4.2 **er opmærksom på**, at de nuværende programmer for overvågning og vurdering af havmiljøet i Europa hverken er integrerede eller fuldstændige, og at oplysningerne om havmiljøets tilstand er meget mangelfulde;

4.3 **bifalder** opfordringen til en ny tilgang til havovervågning og -vurdering, der sigter på en højere grad af harmonisering, bredere formidling og anvendelse af data samt udveksling af de på nationalt plan foreliggende oplysninger, hvilket vil øge effektiviteten.

5. Imødegåelse af udfordringen

Regionsudvalget

5.1 **er enig i**, at en integreret politik for beskyttelse og genopretning af havmiljøet er nødvendig, hvis vi effektivt skal forhindre yderligere tab i biodiversiteten og forringelse af havmiljøet og genetablere havets biodiversitet;

5.2 **mener**, at en sådan integreret politik kun kan få succes, hvis den tager hensyn til alle interesser og opstiller klare mål.

6. Strategien

Regionsudvalget

6.1 **noterer med tilfredshed**, at strategiens erklærede mål er at beskytte og genoprette Europas oceaner og have samt at sikre, at menneskelige aktiviteter er bæredygtige;

6.2 **slår fast**, at nuværende og kommende generationer har ret til et biologisk mangfoldigt og dynamisk havmiljø, som er sikkert, rent, sundt og produktivt;

6.3 **er klar over**, at det er et ambitiøst mål, som ikke bliver let at nå i virkeligheden, og at det først vil give resultater på lang sigt;

6.4 **bekræfter**, at denne strategi kun kan nå sit mål, hvis alle de berørte parter inddrages;

6.5 **bemærker**, at formål og målsætninger bør fastlægges på supranationalt niveau, men **bifalder**, at det i tråd med subsidiaritetsprincippet er hensigten at sikre, at den konkrete planlægning og gennemførelse af foranstaltningerne fortsat er havregionernes eget ansvar, da der dermed kan tages hensyn til deres forskelligartede vilkår, problemer og behov;

6.6 **er dog bekymret over**, at den konkrete gennemførelse i visse tilfælde, hvor en havregion er omgivet af et større antal lande uden for EU, kan blive hæmmet på grund af manglende koordination og engagement hos de berørte parter.

7. Et nyt reguleringsmiddel

Regionsudvalget

7.1 **er enig i**, at indsatsen skal øges, hvis Europa skal kunne beskytte og bevare sit havmiljø;

7.2 **støtter** strategiens ramme for øget samarbejde, der skal sikre et højt beskyttelsesniveau for Europas havmiljø gennem et forbedret videngrundlag, integrerede og omkostningseffektive foranstaltninger samt effektive overvågnings- og vurderingssystemer;

7.3 **bifalder** den fleksible fremgangsmåde baseret på subsidiaritetsprincippet, der anlægges i strategien, der forfølger ambitiøse mål, men giver et vist spillerum, hvad valget af gennemførelsesmidler angår, og dermed tager hensyn til de enkelte regioners særlige vilkår.

8. Havstrategidirektivet

Regionsudvalget

8.1 **mener**, at det i lyset af de nuværende tegn på en hastig forringelse af Europas havmiljø er nødvendigt at handle hurtigt for at sikre, at målet om at opnå en god miljøtilstand i Europas havmiljø nås i god tid før mållåret 2021;

8.2 **mener**, at en god miljøtilstand kan nås inden for en meget kortere tidsramme, hvis viljen er til stede;

8.3 **bifalder** idéen om at fastlægge europæiske havregioner og subregioner med henblik på at sikre, at foranstaltningerne reelt gennemføres;

8.4 **mener** imidlertid, at Sortehavet allerede fra starten bør medtages i strategien, da det er en vigtig havregion omgivet af to tiltrædelseslande (Rumænien og Bulgarien) og Tyrkiet, som der er indledt tiltrædelsesforhandlinger med;

8.5 **mener**, at de øer og territorier, der er en del af den Europæiske Union, men som geografisk er beliggende uden for de fastlagte havregioner og subregioner, også bør være omfattet af denne politik;

8.6 **påpeger**, at medlemsstater og enkeltregioner skal arbejde tæt sammen med hinanden og med Europa-Kommissionen for at nå de fastlagte mål;

8.7 **bemærker**, at Europa-Kommissionen i de tilfælde, hvor de problemer, medlemsstaterne eller regionerne peger på, ligger inden for Fællesskabets kompetence, ikke kun bør orienteres og høres, men selv være den vigtigste partner i processen, som koordinerer gennemførelsen af de politiske foranstaltninger;

8.8 **mener**, at det ikke er tilstrækkeligt, at en medlemsstat forelægger oplysninger og dokumentation for Europa-Kommissionen for at underbygge sin påstand om, at et problem ikke kan løses ved nationale foranstaltninger;

8.9 **anbefaler**, at Europa-Kommissionen i sådanne tilfælde selv påtager sig at gennemføre de nødvendige vurderings-, overvågnings- og gennemførelsesprogrammer for at løse det pågældende problem. Det er endvidere nødvendigt, at Kommissionen præciserer konsekvenserne af, at en medlemsstat ikke opfylder sine mål og foranstaltninger, som derfor ikke kan godkendes af Kommissionen;

8.10 **finder det desuden vigtigt**, at Europa-Kommissionen fortsat overvåger den konkrete gennemførelse og om nødvendigt griber ind for at samordne de forskellige staters og aktørers indsats i de enkelte havregioner og sikre en fælles gennemførelse;

8.11 **anmoder** Kommissionen om, at de strategier, som medlemsstaterne skal udarbejde, også kommer til at omfatte andre biologiske forekomster i deres havområder, såsom alger og havskildpadder;

8.12 **anmoder** Kommissionen om, at indførelse af genetisk modificerede organismer, som har vanskeligt forudsigelige konsekvenser for miljøet, betragtes som påvirkning af havmiljøet;

8.13 **opfordrer** medlemsstaterne til nøje at følge bestemmelserne i direktivforslagets artikel 4 om vurdering, opstilling af miljømål og overvågningsprogrammer;

8.14 **mener**, at de lokale og regionale regeringer i de enkelte havregioner også bør involveres direkte i udarbejdelsen af disse vurderinger, mål og overvågningsprogrammer;

8.15 **stiller sig tvivlende** over for de tidsfrister, der fastlægges i direktivforslagets artikel 4, især for de indsatsprogrammer, der skal udarbejdes;

8.16 **støtter** idéen om en iterativ gennemførelsesproces med løbende tilpasninger, som tager hensyn til data fra overvågningsprogrammerne, nye udviklinger og virkningerne af de trufne foranstaltninger, eftersom resultaterne realistisk set først vil vise sig på lang sigt; dermed kan der om nødvendigt straks træffes kort- eller mellemfristede foranstaltninger for at afbøde de negative påvirkninger af havmiljøets tilstand;

8.17 **påpeger**, at de sociale og økonomiske omkostninger formentlig vil være betragtelige på kort og mellemlang sigt, men at de langsigtede miljømæssige, sociale og økonomiske fordele forventes at opveje dem til fulde;

8.18 **mener** imidlertid, at de nationale eller regionale regeringer ikke bør betragtes som de eneste ansvarlige for disse omkostninger på kort og mellemlang sigt, og det kan slet ikke være enkeltpersoner og enkelte samfund, der skal bære dem alene.

9. Synergi med politikken på andre områder

Regionsudvalget

9.1 **er bevidst om** de stigende behov for en helhedsorienteret tilgang for at finde frem til en god balance mellem de ofte konkurrerende miljømæssige og økonomiske interesser;

9.2 **er opmærksom på**, at udformningen af en ny europæisk havpolitik tillægges stor betydning, især i lyset af de ambitiøse mål, der blev fastlagt i Lissabon- og Göteborg-strategien;

9.3 **bemærker**, at spørgsmålet om den overordnede reguleringsramme, hvorigennem brugerne og brugen af havene og oceanerne kan reguleres, vil blive behandlet i grønbogen om EU's nye havpolitik. Det er vigtigt, at Kommissionen sikrer, at miljøspørgsmålene behandles i EU's havpolitik, og at den konstaterer, at den overordnede reguleringsramme for brugerne og brugen af havene reguleres på tilfredsstillende måde;

9.4 **bemærker** endvidere, at strategien er udformet således, at den støtter og bygger på eksisterende foranstaltninger og initiativer, som til en vis grad bidrager til at beskytte havmiljøet, selv om de ikke er udformet specifikt med dette for øje;

9.5 **bifalder** udformningen af en helhedsorienteret ramme-strategi, som kan blive den miljøpolitiske grundpille i EU's fremtidige havpolitik;

9.6 **påpeger**, at denne strategi vil sætte Fællesskabet og medlemsstaterne bedre i stand til at opfylde deres forpligtelser og tilsagn om beskyttelse af havmiljøet i henhold til flere internationale aftaler.

9.7 **anmoder** Kommissionen om, at der i de havstrategier, som medlemsstaterne skal udarbejde, og de dertil hørende indsatsprogrammer obligatorisk skal tages højde for aspekter vedrørende forvaltningen af kystområderne, eftersom de fleste påvirkninger af havmiljøet hidrører fra disse områder.

10. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

10.1 **henstiller**, at målåret for opnåelse af en god miljøtilstand i Europas havmiljø fastsættes til senest 2018;

10.2 **henstiller**, at fristerne for udarbejdelse og iværksættelse af indsatsprogrammet fastsættes til hhv. 2013 og 2015;

10.3 **opfordrer** Europa-Kommissionen til at medtage Sortehavet som en havregion;

10.4 **forventer** af Kommissionen, at den definerer kriterier for »god miljømæssig tilstand«, der er ambitiøse, klare, konsekvente og sammenlignelige, og som resulterer i »en god miljømæssig tilstand« på lige højt niveau og på samme tidspunkt i hele EU;

10.5 **mener**, at det er nødvendigt med en løbende overvågning af gennemførelsesforanstaltninger, og at de opnåede resultater og oplysninger offentliggøres regelmæssigt;

10.6 **opfordrer** Europa-Kommissionen til at overvåge den konkrete politikgennemførelse i de forskellige havregioner og til selv at påtage sig rollen som effektiv koordinator og fødselshjælper ved at gå ind som bindeled mellem de forskellige aktører i havregionerne;

10.7 **har tillid til**, at Europa-Kommissionen regelmæssigt vil fremlægge evalueringsrapporter om strategiens gennemførelse og direktivets virkninger med angivelse af scenarier for bedste praksis;

10.8 **har tillid til**, at Regionsudvalget, såvel som Europa-Parlamentet og Rådet, vil få forelagt alle Europa-Kommissionens rapporter;

10.9 **har tillid til**, at dets eventuelle bemærkninger og svarene derpå vil blive inkluderet i Kommissionens rapporter;

10.10 **er overbevist om**, at man med den rette fremlægelse af oplysninger kan opnå offentlighedens aktive deltagelse og støtte;

10.11 **er opmærksom på**, at omkostningerne på kort og mellemlang sigt kan indvirke på lokalsamfunds eller enkeltpersoners sociale og økonomiske velfærd, og at dette kunne påvirke omfanget af offentlighedens deltagelse og støtte, som er så vital; **opfordrer** derfor indtrængende til, at der på EU-niveau udarbejdes hjælpeprogrammer for de direkte berørte personer og samfund med henblik på at afbøde eventuelle skadevirkninger;

10.12 **opfordrer**, alle involverede aktører, herunder medlemsstaterne, Europa-Kommissionen og den private sektor, til at vedtage en langsigtet plan til støtte for en væsentlig forøgelse af budgetmidlerne til havmiljøforskning for at sikre, at der er tilstrækkelige midler til rådighed for udforskning af havmiljøet;

10.13 **mener**, at lokale og regionale regeringer, som er tættest på borgerne, kan opnå store resultater ved at fremlægge oplysninger og vinde offentlighedens støtte;

10.14 **tilbyder** i denne forbindelse at spille en betydelig rolle som partner for Europa-Kommissionen og medlemsstaterne og **anbefaler**, at der iværksættes en langsigtet, EU-finansieret oplysningskampagne, der inddrager lokale og regionale myndigheder.

Bruxelles, den 26. april 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Naturkatastrofer (brande, oversvømmelser og tørke)

(2006/C 206/03)

REGIONSUDVALGET HAR -

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning af 4. april 2006 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 4, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 23. marts 2006 om i henhold til forretningsordenens artikel 40, stk. 2, at udpege **Ramón Luis Valcárcel Siso** (ES-PPE), ministerpræsident for regionen Murcia, til hovedordfører for udtalelsen,

under henvisning til sin udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om styrkelse af EU's civilbeskyttelseskapacitet (KOM(2004) 200 endelig – CdR 241/2003 fin ⁽¹⁾),

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) Naturkatastrofer, skovbrande, oversvømmelser og tørke udgør en voksende risiko for selve menneskelivet, griber dybt ind i den afbalancerede udvikling af regionerne, truer deres økonomiske ressourcer, naturværdier og kulturværdier, forårsager personbevægelser, svækker erhvervsvirksomheden og befolkningens livskvalitet i de berørte regioner;
- 2) naturkatastrofer kender ingen grænser, hvilket nødvendiggør samarbejde mellem områder, der er udsat for samme risici;
- 3) klimaforandringens konsekvenser – såsom ørkendannelse, erosion og tilsaltning – berører alle medlemsstaterne i forskellig grad, og EU bør betragte begrænsning af naturkatastrofer som et grundlæggende element i bæredygtig udvikling;

⁽¹⁾ EUT C 43 af 18.2.2005, s. 38.

- 4) princippet om økonomisk, social og territorial samhørighed bør indgå i alle faser af planlægning, programmering og gennemførelse af EU's politikker for at forebygge og styre naturkatastrofer og afbøde deres konsekvenser i de regioner og byer i EU, som rammes;
- 5) foranstaltninger til beskyttelse mod naturkatastrofer bør indgå i alle relevante EU-politikker, især i dem, som berører landdistrikter og miljø, infrastruktur og forsknings- og udviklingspolitik;
- 6) EU's Solidaritetsfond har vist sig utilstrækkelig i tilfælde af naturkatastrofer, og denne situation er blevet endnu værre som følge af manglende koordination mellem de eksisterende ordninger på nationalt og regionalt niveau i de forskellige medlemsstater -

på sin 64. plenarforsamling den 26.-27. april 2006, mødet den 26. april, vedtaget følgende udtalelse enstemmigt:

Regionsudvalgets bemærkninger og henstillinger

Regionsudvalget

1. **konstaterer** med bekymring, at naturkatastroferne i EU's regioner i de seneste år er vokset i antal, alvor og intensitet;
2. **bifalder** den interesse, Europa-Parlamentet har vist for naturkatastrofer;
3. **advarer** om betydningen af andre typer naturkatastrofer som jordskælv, flodbølger, tsunamier, vulkanudbrud og andre geologiske fænomener, samt fænomener, der hænger sammen med klimaforandringen og den globale opvarmning og bevirker højere vandstand i havet langs vores kyster og strandes forsvinding, oversvømmelser af beboede områder, tab af infrastruktur og faciliteter; **peger** desuden **på** farerne i forbindelse med ekstremt sne- og frostvejr;
4. **påpeger**, at regioner og kommuner, der er tættest på borgerne, er de første, der berøres og involveres i tilfælde af katastrofe, og at deres fulde deltagelse i udarbejdelsen, gennemførelsen og kontrollen af strategier og foranstaltninger over for naturkatastrofer er af afgørende betydning. De enkelte EU-lande skal derfor sikre sig, at regionerne og kommunerne får adgang til rationelle og velfungerende juridiske, materielle og økonomiske redskaber, så de kan varetage deres opgaver;
5. **minder om**, at EU's indsats skal supplere indsatsen på nationalt, regionalt og lokalt niveau, og **opfordrer** Kommissionen til at reorientere EU-indsatsen mod de forskellige regeringsniveauer;
6. **finder** det absolut nødvendigt, at principperne om solidaritet, samarbejde, koordination og bistand mellem EU's medlemsstater, regioner og kommuner i fuldt omfang omsættes i praksis for at forebygge og undgå naturkatastrofer samt afbøde og mildne deres virkninger;
7. **fremhæver** behovet for et stærkt engagement fra såvel de offentlige forvaltningers side som fra borgernes side med henblik på at reducere de omstændigheder, der forårsager katastrofer eller forværrer deres konsekvenser og virkninger;
8. **støtter** Europa-Parlamentets anmodning om udarbejdelse af en europæisk strategi for bekæmpelse af naturkatastrofer (brande, oversvømmelser og tørke) med henvisning til de finansieringsinstrumenter, der skal gennemføre den; der skal afsættes EU-midler til civilbeskyttelse og tages særligt hensyn til isolerede regioner, regioner med lav befolkningstæthed og regioner i EU's yderste periferi, samt til regioner, som af iboende strukturelle årsager rammes særlig hårdt af disse begivenheder;
9. **opfordrer** EU's institutioner til at overveje, om det ikke ville være hensigtsmæssigt at inkludere jordskælv og dertil knyttede fænomener som f.eks. vulkanudbrud i strategien, da de kan få katastrofale konsekvenser;
10. **anmoder** indtrængende om, at strategien for naturkatastrofer anlægger et helhedssyn, som omfatter forebyggende foranstaltninger (risikoanalyse og -justering), planlægning og beredskab (funktionel organisering, mobilisering af ressourcer osv.) samt genopretning og overvågning;
11. **fremhæver**, hvor vigtigt det er, at strategien i alle faser indeholder foranstaltninger til information, uddannelse og oplysning af borgerne om katastrofericisi og beredskabsplaner med særligt fokus på børn og unge samt andre grupper som ældre og bevægelseshæmmede, der er særligt sårbare i nødsituationer;
12. **peger på** mediernes vigtige rolle for dannelsen af en korrekt informeret offentlig mening, der kan være med til effektivt at forebygge og reducere skader som følge af katastrofer;
13. **anbefaler**, at man samler kræfterne om etablering af de informationssystemer, der er nødvendige for at forbedre forudsigelse, overvågning og evaluering af alle former for naturkatastrofer under anvendelse af de nye teknologier; **bakker især op** om Europa-Parlamentets bemærkninger om at fremme anvendelse af Galileo-systemet og udvide handlingsområdet for initiativet »global miljø- og sikkerhedsovervågning« til at omfatte alle former for naturkatastrofer;

14. **mener**, at det syvende rammeprogram for forskning og udvikling bør intensivere forskningen i katastrofeforebyggelse gennem finansiering af initiativer til udvikling af forudsigelsesmodeller samt til forbedring af systemerne for tidlig varsling;
15. **anbefaler**, at nationale og regionale planer for udvikling af landdistrikterne prioriterer foranstaltninger, der tager sigte på at fjerne årsagerne til katastrofer (erosionsbekæmpelse, skovrensning med egnede arter, vandforsyningsanlæg, træfældning og overvågning af skove, vandbesparende og miljøvenlige foranstaltninger i landbruget osv.);
16. **minder om**, at EU's indsats for begrænsning af skovbrandes hyppighed og omfang bør koncentrerer om bekæmpelse af brandenes årsager gennem forebyggende foranstaltninger og overvågning af skove; **opfordrer** Kommissionen til at sikre, at den eksisterende EU-lovgivning på området anvendes korrekt;
17. **beklager**, at de brandforebyggende foranstaltninger i programmet »Forest Focus« ikke er indarbejdet i de prioriterede opgaver for det nye program »Life Plus«;
18. **peger på** den intensive og langvarige tørke, som har bredt sig til mange regioner i EU, hvis vandressourcer i den seneste tid er blevet drastisk reduceret med alvorlige sociale, miljømæssige og økonomiske problemer til følge;
19. **bifalder** det initiativ om styring af tørkerelaterede risici, som flere af medlemsstaterne har fremlagt i Rådet (miljøministrene), og **opfordrer** Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger til højnelse af niveauet for beskyttelse mod tørke og til mindskning af risikoen for borgerne, økonomien og miljøet;
20. **anbefaler** oprettelse af et europæiske observationscenter for tørke og ørkendannelse som en del af det syvende rammeprogram for forskning og udvikling samt vedtagelse af foranstaltninger, der skal oplyse om bæredygtig anvendelse af vandressourcerne;
21. **mener**, at det på baggrund af de seneste års alvorlige og voldsomme naturkatastrofer er nødvendigt at øge indsatsen inden for fysisk planlægning og lægge mere vægt på integrerede regionale og lokale tiltag i landdistrikterne;
22. **hilses** forslaget til direktiv om evaluering og styring af oversvømmelser **velkomment** og **advarer** mod at glemme de store oversvømmelser, som forekommer i Middelhavsområdet i forbindelse med voldsomme regnfald og pludseligt stigende vandstand i floder. Man bør samtidig erkende, at oversvømmelsessituationen i andre EU-lande er helt anderledes, og løsningerne derfor skal tilpasses;
23. **anbefaler**, at der sikres en god koordination mellem eksisterende og fremtidige direktiver om håndtering af naturressourcer og/eller naturfænomener på baggrund af de enkelte landes særlige forudsætninger;
24. **anmoder om** en styrkelse af Fællesskabets civilbeskyttelsesordning og **støtter** derfor Europa-Parlamentets forslag om styrkelse af ordningens monitorerings- og informationscenter (MIC); anbefaler udarbejdelse af kompatible beredskabs- eller bekæmpelsesmodeller for enhver form for katastrofe, hvilket vil muliggøre en bedre koordinering af nationale og regionale katastrofestyringsordninger;
25. **mener**, at man bør overveje oprettelse af en europæisk civilbeskyttelsesstyrke, og understreger, at medlemsstaterne bør finde frem til måder, hvorpå de kan sikre en passende interoperabilitet mellem civile og militære styrker;
26. **ser** generelt **positivt** på forslaget om den nye solidaritetsfond, som også omfatter alvorlige kriser som følge af industri- og teknologikatastrofer, trusler mod den offentlige sundhed og terrorhandlinger; **opfordrer** imidlertid Kommissionen til at genoverveje tærskelen på 1 mia. EUR eller 0,5% af BNP, sikre, at procedurerne er tilstrækkeligt fleksible, gennemsigtige og enkle, og tage hensyn til det berørte områdes særlige behov samt visse naturfænomeners regionale dimension;
27. **beder om**, at tørke inddrages eksplicit som støtteberettiget område under Solidaritetsfonden, da der er tale om et varigt, strukturelt problem, som vanskeligt kan passe ind i de fastlagte frister for registrering, og som har alvorlige konsekvenser for de berørte regioners sociale og økonomiske udvikling; **ønsker** ligeledes, at Solidaritetsfonden fortsat yder støtte til exceptionelle lokale kriser;
28. **påpeger**, at strukturfondene er et væsentligt instrument til finansiering af forebyggelse og styring af katastrofer; **finder** det i denne forbindelse afgørende, at der rettes op på den utilstrækkelige synergi mellem strukturfondene og Solidaritetsfonden gennem ibrugtagning af teorien om »fra genopbygning til udvikling«, som indebærer deltagelse af lokale og regionale myndigheder i forvaltningen af naturkatastrofer;
29. **anmoder om**, at der i den næste finansielle programmering for 2007-2013 sikres den nødvendige fleksibilitet og omfordeling af ressourcerne mellem fondene samt muligheden for at genbruge ressourcer, der er blevet frigjort som følge af strukturfondenes N+2-regel, således at regionerne om nødvendigt kan øge de disponible ressourcer i tilfælde af katastrofer;
30. **gentager**, at en ægte strategi til imødegåelse af katastrofer i landbruget ikke kan nøjes med nødforanstaltninger, men må omfatte uddannelse, information og forebyggelse, der skal finansieres af Forest Focus-programmet, politikken for udvikling af landdistrikterne eller Den Europæiske Socialfond samt gennem oprettelse af en EU-finansieret offentlig forsikring;

31. **mener**, at Interreg-initiativet har vist sig meget effektivt til udveksling af god praksis om forebyggelse af naturkatastrofer, og **henviser** i denne forbindelse til eksemplerne i bilaget; **anmoder derfor om**, at man i forbindelse med forhandlingerne om den kommende interinstitutionelle aftale genovervejer Det Europæiske Råds aftale af december 2005, hvor målet om »territoriant samarbejde« blev væsentligt reduceret; **bifalder** i øvrigt forhøjelsen af budgetmidlerne til »territoriant samarbejde«, der blev vedtaget med aftalen om den nye finansielle ramme for perioden 2007-2013;

32. **påpeger**, at oprettelsen af en europæisk gruppe for grænseoverskridende samarbejde med status som juridisk person kan forbedre indførelsen af civilbeskyttelsesforanstaltninger;

33. **støtter** Europa-Parlamentets anmodning om at anvende statsstøtte eller lån fra Den Europæiske Investeringsbank i forbindelse med naturkatastrofer;

34. **beder** Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet **om** at tage hensyn til de lokale og regionale myndigheders synspunkter ved planlægning af enhver form for initiativ til bekæmpelse af naturkatastrofer og sikre, at der forinden gennemføres en effektiv høring af dem, der har det direkte ansvar for katastrofestyringen.

Bruxelles, den 26. april 2006

Michel DELEBARRE
Formand
for Regionsudvalget

BILAG

Bedste praksis inden for forebyggelse af naturkatastrofer**1. ESCAPE (European Solutions by Co-operation and Planning in Emergencies) - europæiske samarbejds- og planlægningsløsninger i krisituationer (ved oversvømmelser i kystområder)**

For at afbøde virkningerne af oversvømmelser iværksatte partnere fra de mest udsatte områder i Storbritannien, Nederlandene og Belgien ESCAPE-projektet. Dette projekt gik længere end forebyggelse og risikoforvaltning og sigtede mod at forbedre politikkerne vedrørende fysisk planlægning, risikoforvaltningsstrategierne, beredskabsplanerne og den offentlige opmærksomhed, så ødelæggelser i forbindelse med oversvømmelser af kystområder kunne minimeres.

En af hovedaktiviteterne var en oplysningskampagne om oversvømmelser. Der blev brugt videoer, konferencer og en avis til at hjælpe børn og voksne, lokalbefolkningen og fagfolk til at forstå, hvilke farer, der er forbundet med oversvømmelser. Kampagnen forklarede også, hvad der kunne forventes fra regeringernes side, og hvordan folk kunne hjælpe sig selv. En anden vigtig aktivitet bestod bl.a. i at udvikle en fleksibel, multifunktionel beredskabsplan til beskyttelse af lokalbefolkningen, turister og virksomheder i tilfælde af oversvømmelse. Der findes nu en grænseoverskridende ramme for beredskabsplanlægning, som andre kan bruge.

ESCAPE har ligeledes bygget og testet et højvandsvarslingssystem (HIS) vedrørende kystoversvømmelse, som overvåger tidevandsbevægelser, vindstyrke og bølgehøjde. Dette system er blevet udvidet med et beslutningsstøttesystem, som beregner, hvor lang tid det kræver at evakuere et katastrofeområde, og som anbefaler evakueringsveje på baggrund af bl. a. vejkapacitet og befolkningstæthed. Lokale, regionale og nationale myndigheder med ansvar for såvel udarbejdelse af beredskabsplaner og fysisk planlægning kan bruge højvandsvarslingssystemet og beslutningsstøttesystemet til at forudsige omfanget af og tidspunktet for kystoversvømmelser. <http://www.interregnorthsea.org/project-details.asp?id=1-16-31-7-526-02>

2. AWARE - opmærksomhed på varsling og beredskab i tilfælde af katastrofe

En af konklusionerne på ESCAPE-projektet var, at eftersom katastrofer ikke respekterer grænser, bør beredskabsplaner heller ikke stoppe ved grænserne. AWARE kan ses som en opfølgning af ESCAPE. Medens ESCAPE er begrænset til oversvømmelser, omhandler AWARE også andre områder. Det specielle ved projektet er tværgående samarbejde omkring natur- og menneskeskabte katastrofer med henblik på at forbedre kvaliteten af beredskabsplanlægningen og højne civilbefolkningens opmærksomhed på risiciene.

AWARE fokuserer på at øge opmærksomheden gennem en forbedring af oplysnings- og informationskilderne og -kanalerne, således at befolkningen i grænseområder er mindre udsatte under og efter en katastrofe. Der vil blive iværksat to bæredygtige bevidsthedskampagner for unge og fagfolk med det formål at gøre befolkningen, medierne, myndighederne og beredskabstjenesterne mere opmærksomme på de pågældende risici og på, hvordan de bør reagere i katastrofesituationer. De vil blive fulgt op af en rapport om arrangementer med medierne vedrørende deres dækning af katastrofer i forskellige lande og en gennemførlighedsstudie vedrørende et redskab, som sætter myndighederne i stand til at informere familier og venner om ofres aktuelle opholdssted, efter at der er sket en katastrofe. AWARE er endvidere koncentreret om indholdet og strukturen af information og kommunikation mellem lokale og regionale myndigheder i grænseregioner før, under og efter en katastrofe. Målet er, at de lokale myndigheder skal tage højde for de grænseoverskridende følger af deres beslutninger, og at de skal sikre sig, at de holder myndighederne på den anden side af grænsen orienterede. Partnerne vil dele viden og erfaringer gennem udveksling af oplysninger og indhøstede erfaringer og på den baggrund udarbejde en rapport med anbefalinger vedrørende et virtuelt grænseoverskridende redskab til krisestyring og afholde to tværregionale ekspertmøder om krisestyring og katastrofehjælp. Projektets endelige mål er at forbedre kvaliteten af katastrofehjælpen i grænseområder gennem udveksling af personale mellem deltagende regioner og regionale og grænseoverskridende øvelser (kun på myndighedsplan) med grænseoverskridende/tværregionale observatører. www.project-aware.com.

3. Sikkerhedskæden, et initiativ til planlægning af oversvømmelsesberedskab for hele Nordsø-regionen

Eftersom katastrofer ikke stopper ved regionale eller nationale grænser, bør risikoforvaltning eller krisestyring heller ikke gøre det. Kommissionen har anerkendt denne problemstilling, og er for øjeblikket ved at udvikle adskillige initiativer til en europæisk tilgang til beredskabsplanlægning i samarbejde med medlemsstaterne. Sikkerhedskæden sigter mod at bidrage med Nordsø-regionens syn på disse initiativer ved at lancere et projekt, der går ud på at oprette en struktur til beredskabsplanlægning vedrørende oversvømmelser på baggrund af sikkerhedskædemodellen og dækkende hele Nordsø-regionen. Projektet sigter mod at fremme samarbejde, udveksling af erfaringer og gensidig hjælp i Nordsø-regionen

i tilfælde af oversvømmelse gennem indsamling af viden om og erfaringer med kystoversvømmelser via en sikkerhedskæde, som forbinder hele Nordsø-regionen, og har desuden det formål at mindske antallet af ofre og begrænse skaderne i forbindelse med kystoversvømmelser. Projektets overordnede mål er at sætte gang i en oversvømmelsesberedskabsplan for hele Nordsø-området. Dette skal ske gennem samarbejde med alle de relevante berørte parter, så man kan samle bedste praksis og de indhøstede erfaringer fra de deltagende regioner.

Aktiviteterne inden for sikkerhedskæden kan opdeles i tre hovedgrupper; en sammenlignende analyse af de eksisterende regionale og nationale beredskabsplaner vedr. oversvømmelse i Nordsø-regionerne; fastlæggelse af en fælles tilgang til sikkerhedskæden i Nordsø-regionen og en oversigt over, hvilket udstyr er nødvendigt for og til rådighed til den praktiske gennemførelse af en fælles beredskabsplan i tilfælde af oversvømmelse.

4. Forbedring af Det Fælles Forskningscenters databank NEDIES (Natural and Environmental Disaster Information Exchange System) (Informationsudvekslingssystem om natur- og miljøkatastrofer)

Borger- og miljøbeskyttelsen i Europa står over for en permanent udfordring i form af en bred vifte af naturkatastroferisici. Derfor er de erfaringer, der er indhøstet gennem den systematiske analyse af udviklingen af tidligere katastrofer og de begivenheder, der var medvirkende årsag til deres indtræden, særdeles vigtige for den fremtidige risikobegrænsning og opstilling af prioriteter i forbindelse med forvaltning af sårbarhed. Udbredt inddragelse af og information om disse erfaringer er et andet afgørende skridt i retningen af at forhindre uønskede begivenheder i at indtræde og navnlig afbøde konsekvenserne heraf. For at understøtte denne målsætning opretholder Det Fælles Forskningscenter informationsudvekslingssystemet om natur- og miljøkatastrofer, NEDIES, som sigter mod at nedfælde og udbrede kendskabet til de indhøstede erfaringer vedrørende forebyggelse af, beredskab og respons i tilfælde af naturkatastrofer og teknologiske ulykker. Rapporterne om naturkatastroferne i Nadies-systemet er tilgængelige via en web-portal.

For at kunne forbedre og udbygge Nadies-databasen, som indeholder oplysninger vedrørende katastrofer inklusive de indhøstede erfaringer, er der behov for en mere struktureret og dybere forståelse af katastrofens bagvedliggende omstændigheder, så man kan give et detaljeret og værdifuldt bidrag til beslutningstagningen. Som led i en studie bestilt af Det Fælles Forskningscenter og Kommissionen er et fakultet på Zeeland-universitetet (Holland) i færd med at udvikle et skema til brug for en struktureret analyse og kortlægning af en katastrofes udvikling over tid, katastrofeforvaltningsaktioner før, under og efter begivenheden, og aktørerne, miljøet og andre parametre af betydning for forvaltningens effektivitet. Formålet er at give tilstrækkeligt strukturerede informationer til, at man kan drage nytte af de indhøstede erfaringer. Resultaterne af undersøgelsen vil blive placeret inden for rammerne af »sikkerhedskæden«. Dermed vil de indbyrdes forbundne konsekvenser på de enkelte stadier blive mere synlige.

5. INTERREG IIIA - Italien/Slovenien: SIMIS-projektet vedrørende et fælles overvågningssystem af Isonzo-Soča-floden

Dette projekt sigter mod at forbedre overvågningssystemet af Isonzo-flodbækkenet og dermed sikre befolkningen bedre imod oversvømmelser. Det tjener endvidere det formål at forbedre de supranationale sikkerhedsforanstaltninger, styrke samarbejdet mellem Friuli Venezia Giulia-regionen og Slovenien og at anvende innovative tekniske redskaber. Med henblik på at nå disse målsætninger er operationscentrene i Palmanova og Lubljana blevet forbundet, og der er blevet nedfældet fælles aftaler for indgreb i tilfælde af katastrofe. Der er ligeledes blevet foretaget en grundig hydrologisk undersøgelse af flodbækkenet, og der er blevet installeret avanceret overvågningsudstyr på de mest kritiske steder i flodbækkenet med henblik på at forudsige og forhindre oversvømmelser. <http://www.simis.si>

6. Tværregional aftale om grænseoverskridende samarbejde om civilbeskyttelse - Friuli-Venezia Giulia/Kärnten/Slovenien.

De ansvarlige for civilbeskyttelsen i den selvstyrende region Friuli Venezia Giulia og i Kärnten i Slovenien er bevidste om de naturlige eller menneskeskabte risici, der kan ramme befolkningerne, og ved, at det er vigtigt, at de i katastrofesituationer er sikret rettidig gensidig hjælp og er fast besluttet på at styrke og fremme det grænseoverskridende samarbejde på civilbeskyttelsesområdet. De er derfor villige til at arbejde hen imod et så tæt som muligt samarbejde og at skabe synergi i samordningen af de indgreb, der er nødvendige for at garantere sikkerheden for det tilgrænsende områdes befolkning, genstande, ejendomme og miljø i katastrofesituationer eller i tilfælde af katastroferisiko, herunder bl.a. skovbrande. De grænseoverskridende samarbejdsaftaler fastlægger de fælles operative betingelser for aktiviteter til forudsigelse og forebyggelse af katastrofer, dataudveksling i realtid og rettidig formidling af oplysninger om katastrofesituationer og gensidig hjælp under katastrofer samt koordinering af hjælp til den ramte befolkning i de tilgrænsende områder.

Med henblik på at gennemføre aktiviteterne omkring forudsigelse, forebyggelse og udveksling af oplysninger af fælles interesse på civilbeskyttelsesområdet er den selvstyrende region Friuli Venezia Giulia og Kärnten/Slovenien i færd med at forbinde deres respektive vigtigste operationscentre. Dermed kan de rettidigt videreformidle alle de relevante informationer til hinanden og gennemføre erfaringsudvekslinger og fælles øvelser. De er endvidere enige om at forbinde deres respektive operationscentre ved hjælp af et effektivt dataudvekslingssystem, hvorigennem de i realtid kan udveksle oplysninger, som er indhentet fra det seismiske, hydrometeorologiske og havmeteorologiske overvågningsnet, der er installeret på deres respektive områder, og oprettelsen af en dedikeret forbindelse til videokonferencer mellem de vigtigste operationscentre.

Regionerne forpligter sig til rettidigt at informere hinanden via deres vigtigste operationscentre om en forestående katastroferisiko eller igangværende katastrofe, som evt. kan være til fare for det tilgrænsende områdes befolkning, genstande, ejendomme og miljø. De opstiller et program for jævnlige møder mellem de tekniske afdelinger i deres respektive organisationer. Derudover sætter de gang i erfaringsudvekslinger om deres respektive vigtige teknisk-videnskabelige fremskridt på civilbeskyttelsesområdet og iværksætter endvidere fælles projekter om efterfølgende udvikling og gennemførelse heraf på områderne forudsigelse og forebyggelse af naturkatastrofer. De organiserer fælles træningsaktiviteter og øvelser med det formål at få indblik i hinandens operative betingelser i katastrofesituationer. Regionerne kan i tilfælde af igangværende katastrofesituationer på deres område, som også kan ramme befolkningen i de tilstødende områder, bede hinanden om hjælp via de udpegede operationscentre. Den gensidige hjælp kan, så vidt ressourcerne tillader det, ske i form af udlån af specialuddannede teknikere, hold af frivillige og de pågældende redskaber og udstyr, fly eller nødhjælpsudstyr til den ramte befolkning i det tilstødende område, samt en hvilken som helst anden form for aktivitet, der kan hjælpe til at klare en katastrofesituation. Regionerne enes om at hjælpe hinanden i forbindelse med bekæmpelse af skovbrande i de tilgrænsende områder. Den gensidige bistand ydes gratis.

7. DESERTNET - Overvågning og bekæmpelse af ørkendannelsen i den europæiske del af Middelhavsområdet.

» Desertnet« handler om at studere, overvåge og fortage bæredygtig forvaltning af områder med risiko for ørkendannelse omkring Middelhavet. Projektet sigter mod at rationalisere de indsamlede informationer om og de indhøstede teknisk-videnskabelige erfaringer med de risikoområder, der er blevet indkredset via regionale og nationale programmer. Der vil blive oprettet en platform af tjenesteydelser, et netværk af pilotaktioner og brugere og et tværregionalt observatorium til bekæmpelse af ørkendannelse med det formål at bidrage til oprettelsen af et ensartet system til data- og informationsudveksling og til overvågning med ørkendannelsen.

» Desertnet« har givet mulighed for at skabe et netværk af pilotaktioner, som sigter mod at sætte gang i at ensartegøre metoderne på baggrund af en sammenligning af erfaringer fra flere regioner. Dette netværk er blevet konkretiseret med udviklingen af en platform af tjenesteydelser, som har givet mulighed for at oprette en database vedrørende de disponible metoder, modeller og data i alle deltagerregionerne. Denne struktur bør endvidere i fremtiden bane vejen for en enklere forvaltning af aktiviteterne og samarbejde omkring projekter eller andre aktiviteter. Den vil faktisk være et referencepunkt for de mest tilpassede og anvendte metoder. I et fremtidigt perspektiv forpligter partnerne sig til at fremme tjenesteydelsesplatformen, navnlig i kraft af det stigende antal brugere. Denne udvidelse bør føre til, at platformen bruges som en virtuel plads til udveksling af viden, og at brugerkredsen udvides med De Nationale Udvalg til Bekæmpelse af Ørkendannelse.

De deltagende regioner er de italienske regioner, Ligurien, Campanien, Calabrien, Toscana, Sicilien, Emilia Romagna, Basilicata og Sardinien og de spanske selvstyrende regioner Murcia og Andalusien (www.desernet.org).

8. ROBINWOOD - Revitalisering af land- og bjergområder ved hjælp af bæredygtig udvikling og gennem integreret skovbrugsforvaltning

Robinwood er et projekt, som Kommissionen medfinansierer under Interreg III C Syd-programmet. Projektets mål er socioøkonomisk udvikling af landområder gennem en revitalisering af træforsyningskæden. Projektet skal efter planen anvende en innovativ tilgang baseret på bæredygtigt skovbrug, som kombinerer aspekter af planlægningsmæssig, miljømæssig, energimæssig, territorial, økonomisk og beskæftigelsesmæssig karakter.

Robinwood-projektet dækker fem hovedtemaer:

— Programkoordinering og -forvaltning

— Jordbevaring: sigtet her er at finde løsninger, der kan bidrage til erosionsforebyggelse, jordskreds kontrol og forhindring af oversvømmelser ved hjælp af skovbrugsforvaltning.

- Skovbrugsressourcer: sigtet her er bedre skovbrugsforvaltning gennem udveksling af bedste praksis og løsninger på problemer i relation til skovbrugscertificering, -forvaltning og -planlægning. Denne del skal munde ud i udarbejdelse af en operationel plan for de deltagende regioners skovbrugsforvaltning, som vil indeholde en vurdering af den økonomiske og miljømæssige bæredygtighed af skovbrugsforvaltningsprocesser.
- Energi: sigtet her er at øge forbruget af skovbrugsbiomasse til at fremstille CO₂-neutral energi fra en bæredygtig kilde.
- Kommunikation: sigtet her er at bringe nye udviklingstiltag ud til land- og bjergområderne i deltagerregionerne. Kommunikation er et afgørende redskab til fremme af »eksperitise« og til at udbrede god praksis blandt de deltagende regioner.

De deltagende regioner er: Ligurien (Italien), Land Brandenburg (Tyskland), Den selvstyrende region Murcia (Spanien), Wales (Storbritannien), Sydøstpommern (Polen), den østslovakiske region (De selvstyrende regioner Košice og Prešov i Slovakiet).

Regionsudvalgets udtalelse om Samhørighedspolitikken og byerne: Byernes bidrag til vækst og beskæftigelse i regionerne

(2006/C 206/04)

Regionsudvalget har -

under henvisning til Kommissionens brev af 25 januar 2006 til Regionsudvalgets formand, Peter Straub, med anmodning om Regionsudvalgets udtalelse om *Samhørighedspolitikken og byerne: Byernes bidrag til vækst og beskæftigelse i regionerne*,

under henvisning til sin formands beslutning af 10. november 2005 om at lade Underudvalget for Territorial Samhørighed udarbejde en udtalelse om dette emne,

under henvisning til Kommissionens arbejdsrapport: *Samhørighedspolitikken og byerne: byernes bidrag til vækst og beskæftigelse i regionerne*,

under henvisning til sin udtalelse om *Forslag til Rådets forordning om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden* (CdR 232/2004 fin) ⁽¹⁾, KOM(2004) 492 endelig - 2004/0163 (AVC),

under henvisning til sin udtalelse om *Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)*, KOM(2004) 495 endelig - 2004/0167 (COD) (CdR 233/2004 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til sin udtalelse om *Meddelelse fra Kommissionen - Samhørighedspolitikens bidrag til vækst og beskæftigelse: Fællesskabets strategiske retningslinjer for 2007-2013*, KOM(2005) 299 endelig (CdR 140/2005 fin),

under henvisning til konklusionerne fra Ministerrådets uformelle møde om bæredygtige samfund, Bristol, 6.-7. december 2005,

under henvisning til Europa-Parlamentets betænkning om *Bydimensionen i forbindelse med udvidelsen* (2004/2258)

under henvisning til sit forslag til udtalelse (CdR 38/2006 rev. 1), som blev vedtaget den 23. februar 2006 af Underudvalget for Territorial Samhørighed (ordfører: **Michael Häupl** (Wiens borgmester) (AT/PSE)) -

på sin 64. plenarforsamling den 26.-27. april 2006, mødet den 26. april, vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

i stærkere grad at fremhæve bymæssige spørgsmål gennem fuldstændig integration af disse i regionale programmer;

Regionsudvalget

1.1 **minder** indledningsvis om det forhold, at 78% af befolkningen i EU bor i byer, større byområder eller områder med bymæssig bebyggelse. Mere end 60% af befolkningen lever i byområder med over 50.000 indbyggere. Der er samlet store potentialer i byområderne, men også komplicerede problemer;

1.3 **fremhæver** den afgørende betydning af en bymæssig dimension i alle fællesskabspolitikker, ikke blot i EU's samhørighedspolitik: Først når de positive virkninger heraf kan ses og erfares konkret af bybefolkningen, vil det lykkes EU at (gen-)vinde den grad af politisk accept, der er uundværlig for en vellykket videreudvikling af vores fælles projekt;

1.2 **erindrer** på denne baggrund om Kommissionens erklærede hensigt, udtrykt i den »Tredje rapport om den økonomiske og sociale samhørighed - et nyt partnerskab for samhørighed, konvergens, konkurrenceevne og samarbejde« ⁽²⁾, om

1.4 **støtter** Europa-Parlamentets initiativ i »Betænkning om den bymæssige dimension i forbindelse med udvidelsen« ⁽³⁾ til styrkelse af den bymæssige dimension i alle fællesskabs- og medlemsstaters politikker og støtter de krav, der er fremsat i denne betænkning;

⁽¹⁾ EUT C 231 af 20.9.2005.

⁽²⁾ »Tredje rapport om den økonomiske og sociale samhørighed - et nyt partnerskab for samhørighed, konvergens, konkurrenceevne og samarbejde«, KOM(2004) 107 endelig af 18. februar 2004.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets beslutningsforslag »Den bymæssige dimension i forbindelse med udvidelsen«, P6_TA-PROV(2005)0387 af 13. oktober 2005, ordfører Jean Marie Beaupuy, endnu ikke offentliggjort i EUT.

1.5 **fremhæver** det afgørende bidrag, byerne yder til gennemførelsen af den i 2005 reviderede Lissabon-strategi. Vækst er imidlertid ikke et formål i sig selv. Den er snarere et middel til at højne beskæftigelsen og styrke den sociale samhørighed og den økologiske bæredygtighed. Idet væksten således bidrager til at fastholdelse den europæiske sociale model, sikrer den livskvaliteten for borgerne i Europa. Beskæftigelse er det, borgerne er mest optaget af. Lissabon-strategiens øvrige dimensioner må ikke tabes af syne ved den nye fokusering på økonomisk vækst og produktivitetstigninger;

1.6 **gør opmærksom på**, at byer altid har været laboratorier for alle mulige former for udvikling: De fleste sociale og teknologiske udviklingstendenser har haft byerne som udgangspunkt. De strukturelle forandringer, der er karakteristiske for byer, er forbundet med både chancer og risici for den enkelte såvel som for samfundet som helhed. Byerne har lært at håndtere og reagere på de strukturelle forandringer. De er også vant til at kompensere for de markedssvigt, der i visse tilfælde er en konsekvens af de strukturelle forandringer. Netop fordi der med henblik på opfyldelse af Lissabon-målene inden for mange sektorer er behov for en tilpasning af strukturerne til de nye udfordringer, kommer byerne til at spille en central rolle;

1.7 **kritiserer derfor**, at det store flertal af europæiske byer på grund af den »topstyrede tilgang« ved udviklingen og gennemførelsen af Lissabon-strategien ikke var inddraget i udarbejdelsen af de nationale reformprogrammer i medlemsstaterne. I nogle tilfælde var byerne ganske vist formelt involveret, men reelt var dette ikke tilfældet. En undersøgelse heraf viser, at byerne i almindelighed snarere var inddraget, når der i den pågældende medlemsstat fandtes et egentligt byministerium (f.eks. i Nederlandene), eller når byerne samtidig var regioner (Berlin, Hamborg, Wien osv.). Denne mangel på inddragelse af det bymæssige niveau medfører, at der i visse tilfælde fortsat ikke sker en udnyttelse af byernes potentiale og evne til at skabe samarbejdssynergier mellem offentlige og private aktører og sociale aktører. Til stort set samme resultat når en undersøgelse gennemført af Regionsudvalget, »Gennemførelse af Lissabon-partnerskabet for vækst og beskæftigelse – Regions og kommuners bidrag«⁽¹⁾. Ifølge denne undersøgelse er kun 17% af byerne og regionerne tilfredse med deres inddragelse i udarbejdelsen af de nationale reformprogrammer;

1.8 **fastholder**, at der var en større tilbøjelighed til at inddrage byerne i udarbejdelsen af de nationale strategiske referencerammer i henhold til artikel 25 og 26 i udkastet til generelle bestemmelser i strukturfondsforordningen⁽²⁾. Den udtrykkelige hensyntagen til den bymæssige dimension i de nationale strategiske referencerammer og de heraf afledte operationelle programmer er imidlertid stadig ingen selvfølge;

1.9 **påpeger kritisk**, at den bymæssige dimension stort set er fraværende i det nu foreliggende udkast til strategiske retningslinjer for samhørighedspolitikken 2007-2013⁽³⁾. Den bymæssige dimension behandles kun i forbindelse med afsnittet om den territoriale dimension. Denne mangel blev også anskueliggjort af resultaterne af høringsprocessen om de strategiske retningslinjer for samhørighedspolitikken 2007-2013: Byernes afgørende rolle med hensyn til vækst og beskæftigelse krævedes af mange fremhævet stærkere. Retningslinjerne burde ligeledes også formelt anerkende byernes livsvigtige rolle. Uden klare EU-regler, der på forpligtende vis fastsætter, at byerne skal inddrages, er der fare for, at der i perioden 2007-2013 bliver tale ikke om en styrkelse, men om en svækkelse af samhørighedspolitikken bymæssige dimension;

1.10 **bifalder** derfor Kommissionens initiativ til med fremlæggelsen af arbejdsdokumentet »Samhørighedspolitikken og byerne – Byernes bidrag til vækst og beskæftigelse i regionerne«⁽⁴⁾ at tage denne kritik til efterretning og styrke den bymæssige dimension i den fremtidige samhørighedspolitik. Dette dokument anskueliggør på fremragende vis byernes centrale betydning for den videre udvikling i Europa, medlemsstaterne og regionerne. Det afgørende bidrag, som byerne kan yde til vækst og beskæftigelse, den sociale samhørighed og en bæredygtig udvikling, fremstår klart;

1.11 **påskønner** især det forhold, at Kommissionen i dokumentet fremstiller den bymæssige dimension i hele sin kompleksitet. Denne helhedsorienterede tilgang er en afgørende styrke ved dokumentet og bør under alle omstændigheder fastholdes. Den kompleksitet, der påvises ved hjælp af konkrete eksempler og fakta, kan der kun tages højde for ved en tilgang, der inddrager alle politikområder. Den bymæssige dimension kan ikke kun begrænses til samhørighedspolitikken, men skal udtrykkeligt tilgodeses i alle fællesskabspolitikker;

1.12 **fremhæver navnlig**, at byernes bidrag er blevet sammenfattet til og opdelt i 50 konkrete forslag til foranstaltninger. De kan nu bruges som rettesnor for byerne ved den fremtidige udformning af konkrete foranstaltninger;

1.13 **støtter** den høringsprocedure om arbejdsdokumentet, som Kommissionen har indledt, og Kommissionens hensigt om at indarbejde de vigtigste resultater af denne procedure i den endelige version af de strategiske retningslinjer for samhørighedspolitikken og om at offentliggøre det reviderede dokument i form af en »Meddelelse«;

(1) »Gennemførelse af Lissabon-partnerskabet for vækst og beskæftigelse – Regioners og kommuners bidrag. En undersøgelse af regioners og kommuners inddragelse i forberedelsen af de nationale reformprogrammer under Lissabon-strategien«, DI CdR 45/2005.

(2) Forslag til Rådets forordning om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden, KOM(2004) 492 af 14. juli 2004.

(3) Meddelelse fra Kommissionen »Samhørighedspolitikken bidrag til vækst og beskæftigelse: Fællesskabets strategiske retningslinjer for 2007-2013«, KOM(2005) 299 af 5. juli 2005.

(4) Kommissionens interne arbejdsdokument: »Samhørighedspolitikken og byerne: Byernes bidrag til vækst og beskæftigelse i regionerne« af 23. november 2005, der kan hentes på netadressen: http://europa.eu.int/comm/regional_policy/consultation/urban/index_de.htm (ej dansk).

1.14 **medvirker** til en yderligere styrkelse af den bymæssige dimension ved afholdelse af et Byforum den 25. april 2006 sammen med Kommissionen og Europa-Parlamentets Udvalg for Regionaludvikling;

1.15 **hilser det velkommet**, at forslaget til Rådets forordning om oprettelse af en samhørighedsfond åbner mulighed for at fremme miljøvenlig transport i byerne med midler fra denne fond.

2. Regionsudvalgets forslag vedrørende Kommissionens arbejdsdokument »Samhørighedspolitikken og byerne: Byernes bidrag til vækst og beskæftigelse i regionerne«

Regionsudvalget

2.1 **lykønsker** Kommissionen med de præcise og detaljerede bemærkninger til emnerne: Bæredygtig byudvikling i den europæiske regionalpolitik, byernes rolle: Hvorfor byer er vigtige, attraktive byer, støtte til innovation, iværksætterinitiativer og vidensbaseret økonomi, flere og bedre arbejdspladser, forskelle mellem byer, styreform og finansiering af byfornyelse;

2.2 **bifalder**, at medlemsstaterne i forslagene til foranstaltninger opfordres til at støtte byernes tiltag;

2.3 **opfordrer til**, at der i Fællesskabets strategiske retningslinier fastlægges en fjerde målsætning, der er fokuseret på byerne og byregionerne med det formål at skabe samfund, der er sikre, sammenhængende og bæredygtige (økonomisk, socialt, miljømæssigt og erhvervmæssigt) selv i de fattigste byområder;

2.4 **påpeger** byernes forskelligartede situation, som navnlig afhænger af deres størrelse, geografiske placering, f.eks. perifer beliggenhed, fordelingen af de respektive befolkninger inden for staternes grænser og om, hvorvidt det drejer sig om byer i de gamle eller de nye medlemsstater. Endvidere foreslår udvalget, at der bør tages hensyn til et så vigtigt kriterium som de forskelle mellem byerne i de enkelte medlemsstater, der er et resultat af disse landes forskellige urbaniseringsgrad og økonomiske niveau;

2.5 **deler** Kommissionens synspunkt, at en generel styrkelse af byernes handlingskompetence er en forudsætning for en vellykket udvikling af dem og dermed et væsentligt bidrag til den regionale udvikling. Derudover skal byerne både være udstyret med systemer og værktøjer, der gør det muligt for dem at reagere på økonomiske og sociale forandringer, og med tilstrækkelige finansielle midler, som kunne udbetales den som globaltilskud og gennem uddelegering af de respektive forvaltningsfunktioner som fastlagt i den nye EFRU-forordning (art. 36, 41, 42);

2.6 **understreger**, at det er afgørende for opnåelse af Lissabon-strategiens mål om stærkt øget vækst og produktivitet at

erkende betydningen af byerne og de bymæssige områder, da de har den kritiske masse af indbyggere, er kompetencecentre for videregående uddannelse og videnskab og er i stand til udnytte opdagelser industrielt. Regionsudvalget efterlyser derfor en bymæssig dimension i samhørighedspolitikken, der anerkender det potentiale, byer har som drivkraft for innovation og videnøkonomi;

2.7 **påpeger** navnlig i forbindelse med forbedringen af rammebetingelserne for iværksætttermiljøet og innovationen, at byerne kun kan opfylde disse vigtige styringsfunktioner, hvis de råder over de nødvendige finansielle ressourcer hertil. Dette gælder naturligvis på alle de nævnte indsatsområder;

2.8 **understreger** betydningen af en koordineret fremgangsmåde, der tager hensyn til realiteterne i »funktionelle regioner«, for at opnå varige forbedringer med de nævnte forslag til foranstaltninger. Det er først, når der samarbejdes i partnerskaber hen over administrative grænser, at der viser sig mulige løsninger og muligheder for at udnytte potentialet. Dette samarbejde, der ikke altid er nemt at gennemføre i praksis, bør EU's politikker støtte gennem særlige incitamenter incitamenter til eksempelvis fremme af projekter vedrørende strategisk udvikling af store områder. Det er særligt vigtigt, at der oprettes nye samarbejdsnet mellem storbyområder og byregioner og at de allerede eksisterende styrkes. I den forbindelse henvises navnlig til det samarbejde, som har fundet sted i indeværende periode via Interreg III-initiativet, og som i perioden 2007-2013 vil være omfattet af målet om territorielt samarbejde;

2.9 **fremhæver** den vigtige rolle, som byer spiller i kampen mod klimaændringer som følge af befolkningens størrelse og evne til at skabe forandringer i stor målestok, for eksempel inden for offentlig transport og innovativ anvendelse af energi i bygninger, og foreslår derfor at der indføres et miljøkrav i strukturprogrammerne;

2.10 **fremhæver** vigtigheden af sanering og byudvikling af gamle industriområder og af offentlige arealer som et bidrag til fornyelse af de opståede byer og til opbremsning af affolkningen. I den forbindelse har byerne brug for støtte fra det nationale og det europæiske niveau. For at løse deres specifikke problemer har storbyområderne og byregionerne således brug for finansiell støtte fra EU gennem oprettelse af ad hoc-programmer til sanering af byzoner i tilbagegang og styrkelse af initiativer, som kan videreføre det arbejde, der blev påbegyndt med URBAN-initiativet;

2.11 **er bevidst** om betydningen af en diversitetspolitik, der omfatter alle områder af den offentlige forvaltning. Den er en uundværlig forudsætning for fuldt ud at udnytte det særlige potentiale, der repræsenteres af personer med indvandrerbaggrund, og som i øjeblikket udgør en uudnyttet ressource;

2.12 **påpeger navnlig** forsyningspligtighedernes betydning for bysystemers effektivitet og byernes attraktivitet. I den forbindelse skal der som udtryk for nærhedsprincippet navnlig tages hensyn til de regionale og kommunale myndigheders ret til frit at vælge, hvordan de vil efterkomme forsyningspligten. Regionsudvalget **kræver**, at den europæiske lovgivning fortsat giver de lokale myndigheder mulighed for selv at levere de pågældende ydelser eller at pålægge inhouse-virksomheder ansvaret herfor. Ved fastsættelsen af regler for udbud og støtte har byerne og regionerne behov for større fleksibilitet;

2.13 **henstiller til**, at der på alle indsatsområder tages særligt hensyn til kvinders, unges og ældre menneskers tarv og til personer med særlige behov;

2.14 **mener**, at byer bør gøres til mere »kvindevenlige« steder ved gennem passende sundheds- og velfærdstjenester i nærområdet at støtte kvindelige iværksættere og foranstaltninger til udvikling og støtte af kvindelige ledere og direktører i det private erhvervsliv og i den offentlige sektor i byerne;

2.15 **opfordrer til**, at dokumentet suppleres med et selvstændigt afsnit om sundhed. Dette emne behandles ganske vist, for så vidt angår de tre kerneområder tilgængelighed og mobilitet, adgang til tjenester og institutioner samt naturligt og fysisk miljø. Imidlertid bør emnet på grund af dets betydning også tilgodeses med udtrykkelige forslag til foranstaltninger;

2.16 **fremhæver** den særlige betydning af at sikre børnepasningstilbud til overkommelige priser for alle med åbningstider, der passer til behovene. Et sådant tilbud giver forældrene mulighed for at passe et arbejde, skaber et vigtigt grundlag for børnenes videre vej gennem uddannelsessystemet og yder et stort bidrag til integrationen af forskellige kulturer og af børn med særlige behov;

2.17 **bemærker kritisk** i forhold til retningslinjerne for »Foranstaltninger for SMV og mikrovirksomheder«, at forenklingen af adgangen til finansieringskilder gennem mikroovertagelse skal håndteres meget restriktivt og kun bør ske efter strenge kriterier; **understreger** det nødvendige i at øge den finansielle støtte til mikrovirksomheder;

2.18 **påpeger**, at emnet uddannelse og uddannelsespolitik bør ses i hele sin bredde, herunder »livslang læring«, ikke kun med hensyn til effekterne på vækst og beskæftigelse, men også i et socialt og solidarisk fællesskabsperspektiv, hvor der frem for alt fokuseres på alle menneskers deltagelse i ethvert aspekt af samfundslivet og ikke kun det økonomiske;

2.19 **er bevidst om**, at områder som pasning og pleje samt »sociale tjenesteydelser« vil få stigende betydning på grund af

den voksende andel af ældre mennesker i samfundet. Der ligger store fremtidige udfordringer for byerne i disse forskydninger i alderspyramiden. De udgør imidlertid også en chance for vækst og beskæftigelse, f.eks. inden for plejesektoren;

2.20 **understreger**, at det store antal indvandrere i de europæiske storbyområder og byregioner er en stor udfordring for disse, men også en ny ressource, hvor disse områder bør søge at indkredse nye vækstmuligheder. De offentlige myndigheder på forskellige niveauer bør tilskynde til udnyttelse af disse muligheder;

2.21 **understreger** den sociale økonomis stigende betydning, navnlig for byerne, som et arbejdsmarked i vækst ved siden af den private og den offentlige sektor. Regionsudvalget **kræver**, at fremme af de muligheder, virksomheder i den sociale økonomi (»den tredje sektor«) har for at begå sig på markedet, udtrykkeligt tilgodeses i forslagene til foranstaltning, f.eks. gennem adgang til lån eller statslige garantier;

2.22 **fremhæver navnlig**, at skabelse af kvalitetsjob og bekæmpelse af arbejdsløsheden er af central betydning for EU's videre udvikling som helhed. Kun på baggrund af synlige resultater på dette område vil det lykkes at (gen-)vinde befolkningens accept af EU. Som midtpunkter for de strukturelle forandringer er byerne i særlig grad berørt af arbejdsløshedsproblematikken;

2.23 **kræver**, at medlemsstaternes arbejdsmarkedspolitik tager øget hensyn til byregionernes behov, og at der med det formål udvikles passende løsninger i samarbejde med de ansvarlige bymæssige arbejdsmarkedsregioner. Indgåelse af pagter, aftaler og overenskomster på institutionelt plan med det formål at skabe balance mellem national, regional og lokal arbejdsmarkedspolitik, som f.eks. illustreret ved de Territoriale Beskæftigelsespagter, kan danne grundlag herfor. Sådanne pagter skaber på det bymæssige niveau en bedre forbindelse mellem erhvervs-, regional- og arbejdsmarkedspolitikken. De bør udbygges og støttes med midler fra EU;

2.24 **er enig** med Europa-Kommissionen i, at det store antal udlændinge, der lever i byerne, repræsenterer muligheder, og at byer for at være konkurrencedygtige er nødt til at tiltrække og støtte folk med vidt forskellige færdigheder, og migranter udfylder ofte disse huller. Regionsudvalget tilslutter sig derfor Europa-Kommissionens anbefaling i den nyligt fremlagte rapport om virkningerne af overgangsordningerne for den fri bevægelighed for personer, nemlig at medlemsstaterne nøje bør overveje, om det er nødvendigt at fastholde begrænsningerne i lyset af forholdene på deres arbejdsmarked og de beviser, der er fremlagt i rapporten;

2.25 **påpeger kritisk**, at de skabte arbejdspladser kvaliteten af afgørende betydning. Øget beskæftigelse har i den seneste tid i overvejende grad været resultatet af en vækst i antallet af deltidsjobs og nye former for beskæftigelse. Inden for de enkelte brancher daler kvaliteten af de udbudte jobs, og/eller der tilbydes ansættelsesforhold, der ikke overholder de lovbestemte normer. Disse beskæftigelsesformer, der i mange tilfælde ikke garanterer den ansatte økonomisk sikkerhed, medfører nye sociale skævheder. Der stilles krav til den private sektor og til virksomhederne om at stille arbejdspladser til rådighed, der skaber mulighed for varig beskæftigelse. Et smidigere arbejdsmarked på bekostning af jobsikkerheden og den sociale sikkerhed er ikke nogen bæredygtig løsning, og derfor bør de forskellige offentlige forvaltninger sørge for, at dette ikke bliver resultatet;

2.26 **fremhæver**, at en grundlæggende forudsætning for at skabe livskvalitet i byerne er at forhindre social marginalisering og de problemer, den bærer med sig – fra ghettodannelse til kriminalitet. De offentlige forvaltninger bør være særligt opmærksomme på de befolkningsgrupper, som er i størst fare for at blive marginaliserede. Her skal især henvises til indvandrerens situation;

2.27 **fremhæver**, at indarbejdelsen af især fællesskabsinitiativer som Urban og Equal i de nationale og regionale operationelle programmer ikke må påvirke den innovative karakter ved EU's programmer og initiativer negativt. Tværtimod er det i den nye samhørighedspolitik hensigtsmæssigt at støtte de bypolitiske initiativers innovative karakter og stimulere en spredning af ideer og deres udmøntning i praksis;

2.28 **opfordrer** i den forbindelse Kommissionen til at sikre, at de bypolitiske initiativer, der gennemfører en af EU's retningslinjer - i betragtning af deres symbolværdi og mulighed for at blive videreført, hvilket også bør bevares i den kommende programperiode - er sammenlignelige, og at foranstaltningernes såvel kvalitative som kvantitative effektivitet kan måles.

3. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

3.1 **opfordrer** Kommissionen til at tilgodese bydimensionen i alle fællesskabspolitikker. Det er derfor nødvendigt med en indfaldsvinkel, hvor man undersøger, analyserer og tager hensyn til de konkrete problemer, byerne har, samt vurderer fællesskabspolitikernes indvirkning på byerne. For at sikre dette forekommer det nødvendigt af inddrage byernes ansvar-

lige myndigheder i alle faser af politik- og programudformningen samt i gennemførelsen og evalueringen;

3.2 **peger på** nødvendigheden af en bedre koordinering af bydimensionen mellem alle Kommissionens tjenestegrene, især mellem GD Regionalpolitik, GD Miljø, GD Transport, GD Beskæftigelse og GD sundhed. Bydimensionen må vises større opmærksomhed i alle EU-programmer, både finansielt og geografisk;

3.3 **understreger** også nødvendigheden af en bedre koordinering mellem Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet, så man når frem til en tydeligere dagsorden for EU's foranstaltninger for byerne;

3.4 **anbefaler** Kommissionen at styrke den tværtjenestelige arbejdsgruppe gennem inddragelse af eksperter fra byerne samt nedsættelse af en tværtjenestelig taskforce – i stil med Europa-Parlamentets tværpolitiske arbejdsgruppe »Urban-logement«. Det anbefales endvidere at skabe fora for en regelmæssig dialog med byerne om relevante EU-politikker, således som det allerede sker på miljøområdet;

3.5 **opfordrer** Kommissionen og medlemsstaterne til at bebude en »territorial dialog« ligesom den sociale og civile dialog, som gør det muligt for de forskellige myndigheder i regionerne og byerne og deres nationale og europæiske sammenslutninger at fremføre deres synspunkter under forberedelse af forhandlinger og beslutninger om foranstaltninger, der vedrører byerne og regionerne og på den måde være med til at udforme disse foranstaltninger. Den dialog med regional- og lokalstyresammenslutningerne⁽¹⁾, som Kommissionen indledte i 2003 med Regionsudvalgets medvirken, er kun et første skridt i denne retning;

3.6 **går ind for**, at der afholdes et møde på højt plan før hvert forårstopmøde mellem Rådet og medlemsstaterne. Ud over deltagerne i den »territoriale dialog« bør især Kommissionen, Europa-Parlamentet, Regionsudvalget samt bynetværk deltage i dette møde. Endvidere **opfordrer** Regionsudvalget til, at medlemsstaternes ministre med ansvar for bypolitik afholder årlige møder, hvortil der som optakt bør afholdes et møde med repræsentanter for bynetværkene og de nationale og europæiske kommunalsammenslutninger såsom De Europæiske Kommuner og Regioners Råd. Kommissionens tværtjenestelige arbejdsgruppe bør på disse møder regelmæssigt rapportere om fremdriften i sit arbejde;

3.7 **opfordrer** medlemsstaternes regeringer til at tage mere hensyn til bydimensionen i den nationale politik. Især bør det sikres, at byerne har de finansielle ressourcer, der skal til, for at de kan udføre deres opgaver. Endvidere bør dialogen med byerne og deres sammenslutninger uddybes og gives en fast form af formaliseret høring;

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen »Dialog med regional- og lokalstyresammenslutningerne om udformningen af EU's politik«, KOM(2003) 811 af 19. december 2003.

3.8 **peger på** den centrale betydning, forskning og udvikling har for opfyldelsen af Lissabon-målene. Regionsudvalget **kræver** derfor, at byernes vigtige rolle i forskningspolitikken kommer til udtryk i EU's syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration i form af en »urban mainstreaming.« Bydimensionen er hidtil kun blevet decideret tilgodeset under emnerne miljø og transport. Bymæssige forskningsaspekter bør indgå i alle emneområder og specifikke programmer; i denne forbindelse er det vigtigt at give kraftigere opbakning til byernes netværk med deres universiteter og forskningsinstitutter via egnede foranstaltninger. Dermed kan opnås en synergieffekt for byudviklingen og en større offentlig bevidsthed om forskning og udvikling. En sådan foranstaltning kunne f.eks. være en konkurrence om titlen som »Europæisk videnskabsby«;

3.9 Det syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling bør styrke den rolle, byerne spiller inden for udveksling af information og viden, sørge for en ressourcefordeling og innovationspolitik, som opfylder samfundets behov generelt og borgernes i særdeleshed, samt garantere støtte til transnational forskning i byudvikling;

3.10 **understreger** vigtigheden af subsidiaritet og betydningen af at inddrage de lokale og regionale niveauer i udformningen og gennemførelsen af samhørighedspolitikken. Den decentraliserede forvaltning af strukturfondene må ikke resultere i, at samhørighedspolitikken centraliseres på medlemsstatsniveau;

3.11 **anmoder** Kommissionen om at tage hensyn til proportionalitetsprincippet i anvendelsen af mekanismerne for forvaltning og kontrol af de foranstaltninger, som byerne iværksætter;

3.12 **opfordrer til**, at de lokale myndigheder i højere grad og mere gennemsigtigt deltager i forberedelsen, udarbejdelse og gennemførelsen af de nationale reformprogrammer, samt at medlemsstaterne indfører et særligt kapitel i deres årsrapporter til Kommissionen, som beskriver de foranstaltninger, der anvendes til at gennemføre disse programmer på lokalt plan.

3.13 **bifalder**, at bydimensionen tilgodeses i Kommissionens forslag til forordningerne om strukturfondene og samhørighedsfonden for perioden 2007-2013;

3.14 **kræver**, at bydimensionen styrkes i de strategiske retningslinjer for samhørighedspolitikken for perioden 2007-2013. Det er Kommissionen, der bør sikre, at bydimensionen rent faktisk medtages. Eksempelvis kunne bydimensionen klart fastslås i medlemsstaternes gennemførelsesrapporter og Kommissionens årsrapport, der skal udarbejdes i henhold til artikel 27 og 28 i udkastet til den generelle strukturfondsforordning ⁽¹⁾;

3.15 **fremhæver**, at de prognose- og strategiinitiativer, som lokalregeringerne tager, hovedsagelig gennem forslag om skabelse af alternative job i de såkaldte »nye kilder til beskæftigelse« spiller en vigtig rolle i arbejdsløshedsbekæmpelsen. Regionsudvalget **opfordrer** derfor til, at man både tager hensyn til bydimensionen ved skabelse og udvikling af beskæftigelsesprogrammer og giver byerne de nødvendige beføjelser, forvaltningsinstrumenter og bevillinger;

3.16 **bifalder** de fælles initiativer, Kommissionen og EIB-gruppen, Jeremie, Jaspers og Jessica, har taget. Lige adgang til dette finansieringssystem for alle statslige niveauer er en vigtig forudsætning for deres succes;

3.17 **anbefaler**, at man udarbejder og regelmæssigt ajourfører og formidler data og analyser, som viser byernes komplekse realitet og muliggør en bedre vurdering af situationen i byerne. Især støttes initiativer som Espon eller Urban Audit;

3.18 **støtter** arbejdet med at videreudvikle netværk mellem byerne for udveksling af erfaringer og bedste praksis. I den forbindelse bør man bygge videre på eksisterende netværk såsom Urbact med pilotprojektet European Urban Knowledge Network, de tværregionale prioriteringer for samarbejde mellem byerne, Eurocities osv. Der bør i den forbindelse også tages hensyn til initiativer fra nationale og europæiske sammenslutninger, som varetager byernes interesser.

3.19 **opfordrer** Europa-Kommissionen til at anmode de medlemsstater, der får en sådan opbakning, om at øremærke en væsentlig del af støtten fra Samhørighedsfonden til projekter vedrørende bæredygtige transportformer i byerne.

Bruxelles, den 26. april 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

⁽¹⁾ Forslag til Rådets forordning om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden, KOM(2004) 492 af 14. juli 2004.

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget - Civilsamfundsdialogen mellem EU og ansøgerlandene

(2006/C 206/05)

Regionsudvalget har -

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget - Civilsamfundsdialogen mellem EU og ansøgerlandene (KOM(2005) 290 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 29. juni 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 29. september 2005 om at henvise det forberedende arbejde med en udtalelse om Kommissionens strategi vedrørende fremskridtene i udvidelsesprocessen til Underudvalget for Forbindelser Udadtil,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om de finansielle perspektiver: Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet - »Fremtiden skaber vi i fællesskab - Politikudfordringer og budgetmidler i det udvidede EU 2007-2013«, KOM(2004) 101 endelig, CdR 162/2004 fin ⁽¹⁾ (Ordfører: Albert Bore, medlem af kommunalbestyrelsen i Birmingham (UK/PSE)),

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens henstilling vedrørende Tyrkiets fremskridt mod tiltrædelse, KOM(2004) 656 endelig, CdR 495/2005 (Ordfører: Helene Lund, medlem af kommunalbestyrelsen i Farum (DK/PSE)),

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om principperne, prioriteterne og betingelserne for det europæiske partnerskab med Kroatien (KOM(2004) 275 endelig, CdR 499/2004, (Ordfører: Isidoro Gottardo, medlem af regionalrådet i Friuli Venezia Giulia (IT/PPE)),

under henvisning til resultaterne af Kommissionens offentlige online-høring om »Det fremtidige program for aktivt europæisk borgerskab 2007-2013«,

under henvisning til Rådets afgørelse af 26. januar 2004 om et EU-handlingsprogram med titlen »Borgere for Europa«, som skal aktivere Europas borgere (2004/100/EU),

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 50/2006) vedtaget den 28. februar 2006 af Underudvalget for Forbindelser Udadtil og Decentraliseret Samarbejde med **Isidoro Gottardo** (medlem af regionalrådet i Friuli Venezia Giulia (IT/PPE)) som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) Civilsamfundet i ansøgerlandene spiller en afgørende rolle med hensyn til at udbrede kendskabet til det europæiske integrationsprojekt blandt borgerne og at støtte de nationale, regionale og lokale myndigheder, som er involveret i de økonomiske, sociale og politiske bestræbelser, der er nødvendige for en vellykket optagelsesproces;

⁽¹⁾ EUT C 164 af 5.7.2005, s. 4.

- 2) Der er behov for en civilsamfundsdialog mellem EU og ansøgerlandene for at fremskynde og uddybe den gensidige socio-politiske læreproces og den gensidige kulturelle respekt;
- 3) Det vil være til gavn at sikre en decentral indfaldsvinkel ved at oprette netværk baseret på de respektive civilsamfund med det formål at sikre gensidigt kendskab og udbredelse af kendskabet til den europæiske integrationsproces -

på sin 64. plenarforsamling den 26.-27. april 2006 (mødet den 27. april) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

1.1 Generelle bemærkninger

Regionsudvalget

1.1.1 **bifalder** Kommissionens meddelelse, som sigter mod at gennemføre den tredje søjle i sin strategi, som er baseret på dialog mellem civilsamfundene og tager sigte på Tyrkiet, Kroatien og de øvrige EU-ansøgerlande,

1.1.2 **er især enig i**, at EU-institutionerne er nødt til at rette opmærksomheden mod borgerne i ansøgerlandene, som tidligere er kommet i anden række i forbindelse med de beslutninger, konsekvenser og muligheder, der var knyttet til de foregående udvidelser, hvorved integrationsprocessen ofte har været opfattet som noget, »man var udsat for«, snarere end noget, »man ønskede«.

1.1.3 **mener** i forlængelse af Rådets beslutning af 3.10.2005, som understreger nødvendigheden af, at man sikrer sig borgernes opbakning til tiltrædelsesprocessen, at konsekvenserne af en fremadskridende udvidelse af EU ikke kun skal formidles ud til borgerne i ansøgerlandene, men også til civilsamfundets aktører i medlemsstaterne. EU's absorberings-evne som væsentligt tiltrædelseskriterium måles også på, i hvilken udstrækning EU-borgerne accepterer fremtidige udvidelser.

1.1.4 **er enig med** Kommissionen i at inddrage de regionale og lokale myndigheder i den politiske dialog, der skal udvikles med alle ansøgerlandene i forløbet forud for optagelsen i EU; **ser derfor sig selv som** det naturlige kontaktpunkt i relation til den tredje søjle i Kommissionens strategi, eftersom Regionsudvalget direkte er blevet pålagt at fremme civilsamfundsdialogen; **anmoder derfor om** at blive direkte inddraget af Kommissionen i civilsamfundsdialogen, specielt i relation til informations- og kommunikationsforanstaltninger;

1.1.5 **fremhæver**, at der ikke er balance i Kommissionens meddelelse, idet den næsten udelukkende handler om Tyrkiet; **mener**, at det ville have været mere hensigtsmæssigt at udarbejde en mere horisontal meddelelse om den tredje søjle, dvs. som angik alle ansøgerlandene og ikke kun Tyrkiet og Kroatien;

1.1.6 **bemærker** mere specifikt, at der anlægges forskellige finansielle indfaldsvinkler i meddelelsen; der fastlægges en - om end midlertidig - minimumsreferenceramme for aktiviteterne vedrørende Tyrkiet, medens der ikke fastlægges noget tilsvarende for aktiviteterne vedrørende Kroatien;

1.1.7 **mener**, at det er nødvendigt at lade EU-medlemslandene om at bestemme, hvordan de vil takle planlægningen af en kommunikations- og integrationsstrategi rettet mod borgere fra ansøgerlandene, som er bosiddende i deres lande, men **mener** omvendt, at det i højere grad falder i tråd med Kommissionens opgaver at udarbejde en fælles indfaldsvinkel for såvel nuværende som potentielle ansøgerlande og forklare baggrunden for, betydningen af og mulighederne i den europæiske integrationsproces via en oplysningskampagne rettet mod borgerne i alle ansøgerlandene, som skal gennemføres af de regionale og lokale myndigheder;

1.1.8 **understreger** i den forbindelse, at det udover at allokere passende finansielle midler er nødvendigt at overdrage opgaven med at oplyse borgerne i de enkelte ansøgerlande om EU's historie, EU-institutionerne, baggrunden og perspektiverne for den europæiske integrationsproces, og især betydningen af EU-borgerskabet, som vil supplere det nationale borgerskab, når optagelsesprocessen er overstået, til et »Europæisk netværk af civilsamfund«, som arbejder via ansøgerlandets civilsamfund og på dets skoler og universiteter;

1.1.9 **foreslår** desuden, at man iværksætter og institutionaliserer møder mellem regionalt og lokalt valgte repræsentanter fra hhv. EU og ansøgerlandene; det er for øjeblikket ikke fast praksis for hverken Kroatien eller de potentielle ansøgerlande i Vestbalkan i henhold til de første associerings- og stabiliseringsaftaler;

1.2 Igangværende og nye aktiviteter: Tyrkiet

1.2.1 **gentager**, at det er overbevist om det hensigtsmæssige i et blandet rådgivende udvalg med de tyrkiske lokale myndigheder, men **bemærker** med bekymring, at Tyrkiets nationale myndigheder endnu ikke har taget alle de nødvendige skridt til reelt at kunne nedsætte et udvalg med Regionsudvalget;

1.2.2 **noterer sig** Kommissionens forslag om at inddrage ngo'erne i integrationen af tyrkiske borgere i EU-landene, men **understreger**, at det for at fremme denne proces er afgørende at anlægge en decentral indfaldsvinkel og inddrage lokalforvaltningerne;

1.2.3 **understreger** nytten af en særlig årsrapport fra Kommissionen om overholdelsen af mindretallenes rettigheder i Tyrkiet, og finder det hensigtsmæssigt at afsætte en fast andel af de finansielle førtiltrædelsesbevillinger til ngo'er og sammenslutninger af lokale repræsentanter, som arbejder på at beskytte mindretallenes rettigheder og fremme brugen af mindre anvendte og regionale sprog;

1.2.4 **ser positivt på**, at Kommissionen har til hensigt at forsvare organisationer, der arbejder med beskyttelse af kvinders rettigheder og lige muligheder, og **understreger**, at der er behov for at fremme og overvåge aktiv deltagelse af kvinder i lokalpolitik;

1.2.5 **ser positivt på**, at tyrkiske studerende deltager i EU's Jean Monnet-programmer, men **finder** det afgørende, at man bl.a. ved hjælp af ny teknologi decentraliserer og udvider dette tiltag, således at man også inddrager dels fjerntbeliggende universiteter dels studerende, der afslutter studierne inden universitetet;

1.2.6 **glæder sig over** udviklingen af de tværkulturelle udvekslinger, som i høj grad kan fremhjelpe dialogen med EU, og **ansporer** Kommissionen, herunder især Kommissionens delegation i Ankara, til at anlægge en decentral indfaldsvinkel og tage behørigt hensyn til ngo'erne i de fjerntbeliggende områder og i områder i Tyrkiet, hvor der tales mindretalssprog, som bør beskyttes yderligere ved hjælp af bl.a. EU's kultur- og medieprogrammer;

1.2.7 **er enig i**, at det er nødvendigt at fremme dialogen mellem religiøse samfund og sammenslutninger, og **forventer** at blive holdt tilstrækkeligt informeret herom bl.a. via de fremtidige rapporteringer om civilsamfundsdialogen;

1.2.8 **finder det nyttigt** at deltage aktivt i at fremme offentlige debatter via internettet og at deltage i de elektroniske aktiviteter, Kommissionen vil iværksætte på sit websted og som vil indeholde oplysninger om Tyrkiet.

1.3 Igangværende og nye aktiviteter: Kroatien

1.3.1 **ser med beklagelse på** formuleringen af stabiliserings- og associeringsaftalen med Kroatien, idet den ikke siger noget om nedsættelse af et fælles rådgivende udvalg mellem Regionsudvalget og Kroatiens lokale og regionale myndigheder, og **understreger** over for Kommissionen, at det er nødvendigt at støtte udvalgets henstilling, hvis man vil undgå at begå den samme fejl i forbindelse med andre potentielle ansøgerlande fra Vestbalkan;

1.3.2 **noterer sig** Kroatiens stigende deltagelse i EU-programmerne, og **håber**, at der vil blive indgået flere venskabs-

byaftaler mellem kroatiske og europæiske byer via programmet »Borgere for Europa«, og at der også bl.a. via Leonardo da Vinci-programmet vil blive indgået aftaler mellem kroatiske amter og europæiske regioner, især med mål nr. 1-regioner i medlemslande, der blev optaget i EU i 2004;

1.3.3 **påpeger** over for Kommissionen, at det er nødvendigt at være særligt opmærksom på, at man i det kroatiske civilsamfund fremmer respekten for mindretalssprog, tosprogethed og mindretallenes rettigheder;

1.3.4 **ser positivt på**, at Kommissionen har valgt en indfaldsvinkel, som sigter mod, at programmer, der er produceret af europæiske regionale og lokale medier, også skal have del i de finansielle midler, den vil afsætte til fjernsynsprogrammer, som skal give den brede offentlighed oplysninger om EU; **understreger** i den sammenhæng, at det er vigtigt at bruge regionale og nationale mindretalssprog, hvis forehavendet skal lykkes;

1.3.5 **finder det afgørende**, at man i forbindelse med de aktiviteter, der skal udvikles med aktiv deltagelse af det kroatiske civilsamfund, opmuntrer til grænseoverskridende samarbejde, især ved at fremme Euroregionerne og den tværreligiøse dialog;

1.3.6 **noterer sig** den kroatiske regerings vilje til at udvikle en »national strategi for udvikling af civilsamfundet« og til at nedsætte et råd til udvikling af civilsamfundet, som skal sigte mod at sikre den nødvendige gennemsigtighed i vurderingen af fordelingen af nationale midler til det kroatiske civilsamfunds aktiviteter.

2 Regionsudvalgets henstillinger

2.1 Generelle henstillinger

Regionsudvalget

2.1.1 finder det hensigtsmæssigt, hvis Kommissionen begyndende fra 2006 én gang om året udarbejder et dokument, der gør samlet status over civilsamfundsdialogen, og som er mere afbalanceret og i højere grad tager højde for de forskellige situationer i de enkelte ansøgerlande, og som også omfatter en særlig rapport vedrørende dialogen mellem de religiøse samfund og sammenslutninger;

2.1.2 **kræver**, at fremtidige rapporter om civilsamfundsdialogen fast indeholder et bilag pr. ansøgerland med den finansielle ramme for den årlige finansiering af aktiviteter til udvikling af civilsamfundsdialogen;

2.1.3 **foreslår**, at Kommissionen overvejer muligheden for at oprette et »Europæisk netværk af civilsamfund« med henblik på via skoler og universiteter at oplyse borgerne i EU og i ansøgerlandene om hinandens respektive historie, kulturer og den europæiske integrationsproces under hensyntagen til EU's kulturelle, regionale og lokale mangfoldighed;

2.1.4 Dialogen bør være koncentreret om de positive aspekter af den europæiske integration.

2.1.5 **opfordrer** Kommissionen til at bruge Circom-netværket og private fjernsynsselskaber i regionerne og byerne i EU og ansøgerlandene til at producere fjernsynsprogrammer, der henvender sig til den brede befolkning, med det sigte at udvikle civilsamfundsdialogen mellem EU og ansøgerlandene; **opfordrer** endvidere Kommissionen til at gøre det lettere at deltage i Regionsudvalgets plenarforsamlinger for journalister fra den nationale, regionale og lokale tyrkiske og kroatisk presse, inklusive de medier, der henvender sig mindretallene;

2.1.6 **mener**, at der bør fokuseres særligt på spørgsmålet om lige muligheder og kvindesammenslutningernes rolle, og foreslår derfor, at Kommissionen opprioriterer projekter fra ngo'er, hvis mål er respekt for lige muligheder og fremme af kvinders deltagelse i de sociale og politiske aktiviteter; **opfordrer** i den sammenhæng Kommissionen til at udarbejde nogle særprogrammer for ansøgerlandene med det sigte at bekæmpe direkte og indirekte diskrimination i såvel det økonomiske, sociale og politiske liv som i uddannelsessektoren og i mediernes;

2.1.7 **henleder** opmærksomheden på, at Kroatien på nuværende tidspunkt er udelukket fra fællesskabsprogrammet, som støtter organisationer, der arbejder med at aktivere Europas borgere (aktivt medborgerskab).

2.2 Tyrkiet

2.2.1 **noterer sig**, at Kommissionen vurderer, at der er behov for 40 mio. EUR til at dække udgifterne til tilrettelæggelsen af civilsamfundsdialogen i 2006; **finder** det i den sammenhæng nyttigt at foretage en midtvejsevaluering af udnyttelsen af de disponible midler, og **finder** det mere hensigtsmæssigt med en indfaldsvinkel, der tager højde for de konkrete behov frem for Kommissionens forslag om en fordelingsnøgle med faste procentsatser, bortset fra et på forhånd fastlagt, flerårigt beløb til at fremme arbejdet i ngo'er og sammenslutninger af lokale repræsentanter, som arbejder med beskyttelse af mindretalsrettigheder og retten til at benytte deres modersmål;

2.2.2 **opfordrer** de tyrkiske myndigheder til at tage de nødvendige skridt til at nedsætte et blandet rådgivende udvalg mellem de tyrkiske lokale myndigheder og Regionsudvalget;

2.2.3 **opfordrer** Kommissionen til at finansiere Jean Monnet-programmer og initiativet under Jean Monnet-programmet med titlen »European Integration in University Studies« - også uden for de store byområder og de større tyrkiske universiteter; **finder det** i den sammenhæng nyttigt at have nogle tilsvarende programmer, som henvender sig til studerende på uddannelsestrinnet for universitetet;

2.2.4 **anbefaler**, at der knyttes tætte bånd til sammenslutninger, der repræsenterer lokalsamfund og de regionale og lokale medier, med henblik på at inddrage ngo'er i de fjernliggende områder af Tyrkiet;

2.2.5 **opfordrer** Kommissionen til at intensivere sin appel til de tyrkiske myndigheder om at sikre, at kvinder repræsenteres tilstrækkeligt i de lokale politiske organer; **ser** i den sammenhæng **gerne**, at der indstiftes en årlig europæisk pris til påskønnelse af kvinders aktive deltagelse i lokalpolitik i Tyrkiet;

2.2.6 **foreslår**, at Kommissionen for at fremme praksis med venskabsbyer mellem tyrkiske byer og byer i EU anmoder om hjælp fra Regionsudvalgets medlemmer, som hvert år kunne »adoptere« et vist antal byråd og finde dem en venskabsby i EU. Dette kunne f.eks. ske i forbindelse med en årlig konference, som Kommissionen kunne afholde i samarbejde med Regionsudvalget;

2.2.7 **anmoder** om at blive inddraget i Kommissionens IT-aktiviteter til fremme af offentlige debatter via internettet og i dens arbejde med at oprette og lancere et netsted med information om Tyrkiet og udvidelsesprocessen og om aktiviteter i forbindelse med civilsamfundsdialogen i Tyrkiet.

2.3 Kroatien

2.3.1 **anmoder** Kommissionen om allerede fra regnskabsåret 2006 specifikt at øremærke en del af de årlige bevillinger fra programmet for førtiltrædelsesbistand til at finansiere aktiviteter i forbindelse med civilsamfundsdialogen;

2.3.2 **gentager**, at det er interesseret i en dialog med de kroatisk regionale og lokale myndigheder, og **beder om**, at stabiliserings- og associeringsaftalerne med de øvrige lande fra Vestbalkan kommer til at indeholde eksplicite bestemmelser om nedsættelse af et fælles rådgivende udvalg med Regionsudvalget;

2.3.3 **foreslår**, at der udvikles særlige programmer for venskabsforbindelser mellem de offentlige myndigheder i de kroatisk amter og EU's mål nr. 1-regioner (fra 2007 konvergenzmålet) med henblik på udveksling af god praksis omkring anvendelse af EU's førtiltrædelsesmidler, og at der især udarbejdes et specifikt program for venskabsregioner via uddannelsesprogrammet, Leonardo da Vinci;

2.3.4 **foreslår**, at der udarbejdes en oplysningskampagne med henblik på at forbedre det gensidige kendskab og udbrede det europæiske budskab på lokalt plan på de nationale mindretals sprog, og at man i den forbindelse inddrager de kroatisk regionale medier, inklusive repræsentanter for de nationale mindretal;

2.3.5 **anmoder** Kommissionen om at værne om arbejdet i den del af civilsamfundet, der repræsenterer de nationale mindretal i Kroatien, og at udarbejde en årlig rapport om overholdelsen af de nationale mindretals rettigheder med særlig vægt på anvendelsen af tosprogethed i de lokale og regionale myndigheder, hvor der er mulighed for det;

2.3.6 **foreslår**, at Kroatien fra 2007 kan deltage i fællesskabsprogrammet, som støtter organismer, der

arbejder med at aktivere Europas borgere (aktivt medborgerskab),

2.3.7 **foreslår**, at Kommissionen anmoder om, at en repræsentant for EU's civilsamfund kan deltage som observatør i det civilsamfundsudviklingsråd, som den kroatiske regering har nedsat.

Bruxelles, den 27. april 2006

Michel DELEBARRE
Formand
for Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om

- Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »En fælles dagsorden for integration – En ramme for integration af tredjelandsstatsborgere i Den Europæiske Union«
- Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »Migration og udvikling: Konkrete retningslinjer«
- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold

(2006/C 206/06)

Regionsudvalget har -

under henvisning til meddelelser fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »Migration og udvikling: Nogle konkrete retningslinjer« (KOM(2005) 390 endelig) og »En fælles dagsorden for integration – En ramme for integration af tredjelandsstatsborgere i Den Europæiske Union« (KOM(2005) 389 endelig),

under henvisning til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (KOM(2005) 391 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 1. september 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til formandens beslutning af 23. september 2005 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Forbindelser Udadtil,

under henvisning til EF-traktatens artikel 63,

under henvisning til Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse,

under henvisning til Rådets direktiv 2004/81/EF af 29. april 2004 om udstedelse af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel, eller som er indrejst som led i ulovlig indvandring, og som samarbejder med de kompetente myndigheder,

under henvisning til Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding,

under henvisning til sin udtalelse om »Grønbog om en EU-metode til at styre økonomisk migration« (CdR 82/2005 fin),

under henvisning til sin udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om indvandring, integration og beskæftigelse« (CdR 223/2003 fin), EUT C 109 af 30.4.2004 s. 46-49,

under henvisning til forslag til udtalelse (CdR 51/2006 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Konstitutionelle Anliggender, Styreformer i EU og Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed den 2. marts 2006 med Andreas Schieder (AT/PSE) som ordfører –

på sin 64. plenarforsamling den 26.-27. april 2006 (mødet den 27. april) vedtaget følgende udtalelse:

I. MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET: EN FÆLLES DAGS-ORDEN FOR INTEGRATION – EN RAMME FOR INTEGRATION AF TREDJELANDSSTATSBORGERE I DEN EUROPÆISKE UNION KOM(2005) 389 ENDELIG

1. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalget

1.1 **bifalder**, at Kommissionen efterkommer et krav fra Det Europæiske Råd om forslag til en kohærent europæisk ramme for integration af tredjelandsstatsborgere;

1.2 **understreger**, at Kommissionen i sit første svar navnlig koncentrerer sig om forslag til konkrete foranstaltninger til konsekvent gennemførelse af de fælles grundprincipper for integration og om EU-støttemekanismerne (nye aktionsmuligheder på EU-plan og i medlemsstaterne, nye metoder til at sikre kohærens mellem EU's og medlemsstaternes foranstaltninger);

1.3 **anerkender**, at meddelelsens skemaer med eksempler på foranstaltninger på både nationalt og EU-plan bygger på såvel de *Fælles grundprincipper for integration* (som Det Europæiske Råd traf beslutning om i november 2004) som på integrationshåndbogen, de forberedende foranstaltninger under INTI

og forberedelserne til oprettelse af en Europæisk Integrationsfond;

1.4 **beklager**, at foranstaltningernes rækkefølge ikke er udtryk for nogen prioritering. Kommissionen ønsker, at medlemsstaterne selv foretager prioriteringen;

1.5 **deler** Kommissionens opfattelse af, at integration er en tovejsproces;

1.6 **finder det vigtigt** at fastsætte foranstaltninger til styrkelse af værtsbefolkningens tilpasningsevne (interkulturel bevidstgørelse og oplysning, accept af migration) og styrke private organisationers rolle i forbindelse med tackling af diversitet og samarbejdet med medierne (fremme af frivillige adfærdskodekser);

1.7 **bifalder**, at integration skal foregå på baggrund af respekt for Den Europæiske Unions grundlæggende værdier. Det drejer sig her navnlig om samfundskundskab som led i introduktionsprogrammerne;

1.8 **glæder sig over**, at meddelelsen lægger vægt på uddannelse, og **understreger** nødvendigheden af at iværksætte særlige foranstaltninger og instrumenter på uddannelsesområdet for at muliggøre en fuldstændig integration af indvandrere i værtslandets uddannelsessystem og således i hele samfundet;

1.9 **understreger**, at beskæftigelse skal betragtes som et nøgleelement i integrationsprocessen. Vigtige punkter er navnlig innovative strategier til forebyggelse af forskelsbehandling, anerkendelse af uddannelser og erhvervs erfaring - gennem indførelse af fælles anerkendelsesprocedurer i samtlige medlemsstater - inddragelse af arbejdsmarkedets parter i forbindelse med foranstaltningerne, støtte til forøgelse af små virksomheders, erhvervsorganisationers og fagforeningers uddannelseskapacitet og positive foranstaltninger til fremme af ansættelse af migranter. Udvalget **lægger vægt på**, at der på europæisk plan fastlægges ensartede og klare kriterier, der ikke diskrediterer de enkelte medlemsstaters uddannelsessystemer, og som giver mulighed for at vurdere EU-medborgeres erhvervs erfaringer;

1.10 **påpeger**, at integration er en dynamisk tovejsproces af gensidig imødekommelse. Velkomstinitiativer og tilbud om hjælp er her vigtige tillidsskabende midler;

1.11 **fremhæver betydningen af**, at både indvandrerne og den hjemmehørende befolkning gøres bekendt med EU's grundlæggende værdier;

1.12 **betoner**, at lettelse af adgangen til arbejdsmarkedet og til uddannelsesmuligheder samt anerkendelse af kvalifikationer og erhvervs erfaring er væsentlige elementer i integrationsprocessen;

1.13 **glæder sig over**, at de offentlige og private tjenesteyderes kapacitet til at indgå i et samspil med tredjelandstatsborgere vil blive styrket (oversættelsestjenester, tværkulturelle kompetencer, integrations- og diversitetsmanagement, mentorprogrammer);

1.14 **er enig i**, at hyppig kontakt mellem indvandrere og hjemmehørende, fælles mødesteder, tværkulturel dialog, oplysning om indvandrere og indvandrer kulturer og integrationsvenlige livsbetingelser i bymiljøerne bør fremmes;

1.15 **fremhæver**, at retten til at have en anden kultur og til at praktisere en anden religion er garanteret i chartret om grundlæggende rettigheder og bør beskyttes, medmindre det strider mod andre ukrænkelige europæiske rettigheder, Den Universelle Menneskerettighedserklæring eller national ret;

1.16 **understreger** betydningen af indvandrerdeltagelse i den demokratiske proces og i udformningen af integrationspolitik og -foranstaltninger, navnlig på lokalt plan;

1.17 **bifalder**, at listen med eksempler på foranstaltninger er lang, og at den berører alle væsentlige områder i forbindelse

med integration. For så vidt kan den være et godt udgangspunkt for indbyrdes afstemning af medlemsstaternes integrationspolitik;

1.18 **fremhæver**, at det er nødvendigt at fastlægge klare mål. Disse skal undersøges ved hjælp af indikatorer og evalueringsmekanismer med henblik på at foretage en tilpasning af politikken, vurdere de fremskridt, der er gjort på integrationsområdet, og gøre udvekslingen af oplysninger mere effektiv;

1.19 **finder** samarbejde og udveksling af oplysninger om integration **særdeles vigtigt** (nationale kontaktpunkter for integration, integrationshåndbogen og websted om integration).

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

2.1 **understreger**, at udvælgelse og gennemførelse kan afhænge af den enkelte medlemsstats forhold og traditioner, men at forslagene alligevel betragtes som kernelementer i al integrationspolitik i medlemsstaterne;

2.2 **fremhæver**, at der specielt bør fokuseres på kønsaspektet og på unge indvandreres og indvandrerbørns situation;

2.3 **påpeger**, at lettelse af adgangen til arbejdsmarkedet og til uddannelsesmuligheder samt anerkendelse af kvalifikationer og erhvervs erfaring er væsentlige elementer i integrationsprocessen;

2.4 **anfører**, at der på uddannelsesområdet skal gøres en indsats for at sætte indvandrerne i stand til blive mere aktive deltagere i samfundet, f. eks. ved at sikre skolelæseplaner, der tager hensyn til diversiteten og særlig støtte til unge indvandrere i skolerne. Indsatsen over for børn i førskolealderen bør understreges, ligesom der er behov for at iværksætte projekter, der kan lette overgangen fra uddannelse til arbejdsliv, og der bør stilles krav om egnede programmer i medlemsstaterne;

2.5 **understreger**, at det ud over behovet for en »effektiv indsats mod ungdomskriminalitet blandt migranter« også, som anført af Kommissionen, er nødvendigt at føre en effektiv forebyggelses- og oplysningspolitik;

2.6 **understreger**, at man bør fremme diskriminationsfri adgang for indvandrere til offentlige og private goder og tjenesteydelser som en afgørende forudsætning for integration;

2.7 **fremhæver**, at der er en uoverskridelig grænse for accept af andre livsformer og synspunkter: respekt for menneskerettighederne og bekæmpelse af enhver form for diskrimination, specielt kønsdiskrimination, som er sikret i lovgivningen på EU- og internationalt plan. Der bør ydes særlig beskyttelse til indvandrerkvinder, som bør sikres fuld adgang på lige vilkår til beskæftigelse, uddannelse, det politiske liv i det europæiske demokratiske samfund, og ligeledes bør man sikre deres ret til selvbestemmelse og undgå tvangsægteskaber, bekæmpe vold i hjemmet, sikre deres seksuelle og forplantningsmæssige rettigheder, forbyde ydmygende praksis som f.eks. omskæring af kvinder osv. Menneskerettighederne er ikke til forhandling, og ingen kulturelle eller andre former for traditioner kan retfærdiggøre krænkelse heraf. Derfor bør der udformes og iværksættes specifikke foranstaltninger til information, forebyggelse, støtte og oplysning med det sigte at bekæmpe enhver form for diskriminerende eller/og ydmygende praksis eller tradition og således arbejde hen imod lige muligheder for både indvandrer-mænd og -kvinder;

2.8 **understreger**, at meddelelsen tenderer mod det uforpligtende og manglende analytisk klarhed. Det er således påfaldende, at »bløde foranstaltninger« (som dialog, mødesteder, formidling af information m.m.) står i forgrunden i meddelelsen, og disse foranstaltningers betydning må ikke undervurderes. Indvandrerens deltagelse i det politiske liv, der er et strukturelt vigtigt element i integrationen, optræder derimod kun marginalt (skema 9);

2.9 **anmoder om**, at foranstaltningerne adskilles, at de tilordnes de relevante politiske, retlige, strukturelle og institutionelle ansvarlige, og at de rangeres efter betydning. På samme måde bør også de fælles grundprincipper videreudvikles og dermed styrkes som instrument;

2.10 **slår til lyd for** en sammenhængende strategi på EU-plan. De juridiske rammer for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold, herunder deres rettigheder og pligter, bør konsolideres;

2.11 **konstaterer**, at ligestilling mellem mænd og kvinder fremhæves som et vigtigt anliggende i meddelelsen. Derfor bør der benyttes kønsspecifikt sprog i dokumentet;

2.12 **anfører**, at alle fremtidige retsakter om migration bør tage hensyn til ligebehandling af migranter og migranternes rettigheder inden for de juridiske rammer for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold;

2.13 **understreger** betydningen af inddragelse af de relevante parter og tanken om at oprette et Europæisk Integrationsforum, hvori især en række paraplyorganisationer vil få lejlighed til at deltage (høring, henstillinger, tæt kontakt med de nationale kontaktpunkter for integration). Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget vil blive inviteret til at deltage. Det Europæiske Integrationsforum bør inddrages i den forberedende konference forud

for yderligere integrationshåndbøger i fremtiden. Årsrapporten om indvandring og integration vil blive videreført og videreudviklet;

2.14 **fremhæver**, at mange af de omtalte foranstaltninger (velkomstinitiativer, tilbud om hjælp, bevidstgørelse af den hjemmehørende befolkning, uddannelses tilbud osv.) skal iværksættes af de lokale myndigheder. Disse skal derfor absolut tildeles de nødvendige ressourcer. Det samme gør sig gældende på regionalt plan (til indførelse af informationsredskaber, introduktions- og kulturprogrammer osv.);

2.15 **anmoder om**, at kommunerne og regionerne får til-delt tilstrækkelige finansielle midler til iværksættelsen af integrationsforanstaltningerne;

2.16 **foreslår**, at der oprettes en database (der bl.a. skal indeholde oplysninger om anerkendelsen af uddannelser og eksamensbeviser, migranternes behov osv.);

2.17 **understreger** de regionale og lokale myndigheders uundværlige bidrag samt omfattende viden og knowhow på integrationsområdet. De bør derfor på et tidligt stadium og i stor udstrækning inddrages i udviklingen af strategier og i samtlige etaper af processen;

2.18 **anmoder om** foranstaltninger, der skal tilskynde migranter til at gøre brug af de foreslåede koncepter (herunder incitamenter i forbindelse med arbejdssøgning og uddannelse);

2.19 **understreger**, at metoderne til at beregne antallet af indvandrere bør forbedres for bedre at kunne tilpasse og udvikle de integrationsforanstaltninger, som besluttet gennemført i praksis.

II. MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET - MIGRATION OG UDVIKLING: KONKRETE RETNINGSLINJER KOM(2005) 390 endelig

1. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalget

1.1 **konstaterer**, at meddelelsen indeholder skridt til forbedring af migrationens indvirkning på udviklingen. Grundlaget er meddelelsen fra december 2002. Hovedvægten ligger på nord-syd-migrationen;

1.2 **finder**, at ud over udvandringens følger for udviklingen i hjemlandene er det også vigtigt at undersøge udviklingssamarbejdets effekt på udvandring, da det er en del af grundlaget herfor. Kun ved at hjælpe migranternes hjemlande til at kunne tilbyde passende fremtidsmuligheder for deres borgere kan migrationsstrømmene styres på lang sigt;

1.3 **erkender**, at meddelelsen lægger stor vægt på at støtte midlertidig og virtuel tilbagevenden med henblik på at overføre viden og erfaringer til gavn for hjemlandene og deres udvikling (hjernecirkulation i stedet for hjerneflugt);

1.4 **bifalder**, at integrering af migrationspolitikken i udviklingspolitikken, de tilbagevendende migranternes betydning for udviklingen, lettelse af kapitaloverførsler og hjemsendelse af penge samt medfinansiering af projekter byggede på hjemsendte midler betragtes som særlig vigtige punkter;

1.5 **går ind for**, at meddelelsen helt generelt slår til lyd for bevarelse af kontakten mellem hjemlandene og migranterne. (Det afspejler sig også i stigende omfang i statsborgerskabspolitikken);

1.6 **understreger** betydningen af, at der lægges større vægt på migranter som »brobyggere« til hjemlandene. Denne fremgangsmåde bør tjene som argument for at supplere undervisningen i værtslandets modersmål med undervisning i den pågældendes modersmål;

1.7 **anfører**, at diskussionen om grønbogen om legal indvandring viser, at det for fremtiden først og fremmest kommer til at dreje sig om at fremme midlertidig beskæftigelse og indvandring af højt kvalificeret arbejdskraft.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

2.1 **konstaterer**, at finansielle overførsler udelukkende kan medvirke til at realisere udviklingsmæssige mål. De er dog af rent privat karakter og kan derfor ikke erstatte statslig udviklingsbistand. Dette forhold bør der tages behørigt hensyn til;

2.2 **understøtter**, at gebyrerne og forholdene omkring overførslerne er utilfredsstillende. Der kræves foranstaltninger til reduktion af gebyrerne, forøgelse af sikkerheden og fremskynning af transaktionernes afvikling. De kan hurtigt gennemføres. Derimod bør indvirkningen på udviklingen betragtes som et mere langsigtet mål;

2.3 **foreslår**, at der vedtages følgende foranstaltninger:

- fremme af billige, hurtige og sikre overførsler
- bedre datamateriale
- gennemsigtighed
- juridiske rammer
- tekniske rammer
- adgang til finansielle tjenesteydelser;

2.4 **bifalder**, at udviklingslandene vil få hjælp til at kortlægge deres diasporaer og knytte forbindelser til dem. Oprettelsen af databaser, hvor regeringerne i hjemlandene kan hente oplysninger, skal gøre det muligt at anvende diasporaernes eliter. Eliterne kan om nødvendigt anmodes om at vende tilbage. Det skal dog fastslås, at registrering af migranter i databaser kun bør ske på frivillig basis;

2.5 **anerkender**, at midlertidig migration skal medvirke til at forøge potentialet i hjemlandet. Dette skal dog ikke fungere som en generel ramme for sæsonarbejdere;

2.6 **understreger**, at den omtalte »returnmigration« – ligesom midlertidig eller virtuel tilbagevenden – ikke er mulig efter gældende ret (Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding), da også migranter med tidsbegrænset opholdsret mister denne status, hvis de i længere tid ikke opholder sig i værtslandet. Den i Kommissionens meddelelse bebudede undersøgelse af, hvordan man kan sikre, at tredjelandsstatsborgere ikke mister deres opholdsret, selv om de i forbindelse med et program for tilbagevenden midlertidigt vender tilbage til deres hjemland, **hilses** derfor **velkommen**;

2.7 **foreslår**, at der indføres en fælles lovgivning, som gør det muligt for indvandrere med tidsbegrænset opholdsret eller med krav herpå at rejse tilbage til deres oprindelsesland, så længe de anser det for nødvendigt, uden at dette betyder, at de mister deres status som tredjelandsstatsborger, der er fastboende eller har en tidsbegrænset opholdsret;

2.8 **erkender**, at denne meddelelse afspejler den stadig hyppigere forekommende internationale diskussion, hvor man forsøger at opfatte migranter som udviklingsaktører (pengeoverførsler, overførsel af viden osv.) Set i dette perspektiv er tidsbegrænset migration noget positivt, men her skal man først behandle foranstaltninger, der bygger på frivillig tilbagevenden, evt. forbundet med incitamenter;

2.9 **slår derfor til lyd for**, at det i denne sammenhæng på ny overvejes, hvad transnationalitet bør betyde for integrationspolitikken;

2.10 **bifalder**, at meddelelsen anlægger et interessant perspektiv ved at betragte hjemlandene som aktører i migrationsforvaltningen. Disse positive aspekter ved midlertidig migration og midlertidig tilbagevenden ville dog kræve ubegrænset ret til genindrejse for migranter med langvarigt eller længerevarende ophold (hvilket står i klar modsætning til Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding, ifølge hvilket en allerede opnået opholdstilladelse automatisk bortfalder ved manglende ophold i EU);

2.11 **glæder sig over**, at der i meddelelsen fokuseres på forcering af midlertidig migration på betingelse af, at dette bygger på frivillighed og på incitamenter. Midlertidig migration kan være et meget nyttigt udviklingsinstrument i den tredje verden;

2.12 **mener**, at midlertidig migration kun kan fungere effektivt, hvis migranter har lov til at rejse ind i værtslandet igen efter en midlertidig tilbagevenden til deres oprindelsesland og **opfordrer** derfor de medlemsstater, der for tiden forhindrer genindrejse, til at ophæve dette forbud;

2.13 **anerkender**, at sæsonarbejde giver de pågældende en kortfristed fordel, da disse kun i begrænset tid får mulighed for at tjene penge og samle erhvervs erfaring. De pågældende vender tilbage til deres hjemlande uden håb om forbedring af deres økonomiske og sociale situation. Der bør ifølge Regionsudvalget lægges vægt på et langfristet tidsperspektiv;

2.14 **ser positivt på** støtten til programmer for hjemvenden. Disse kan dog kun fungere, hvis der føres en effektiv udviklingspolitik, blandt andet ved at styrke koordinerede tiltag til samarbejde på lokalt niveau;

2.15 **anmoder** derfor om tilstrækkelige investeringer i infrastruktur- og uddannelsesfaciliteter og om kontrol med anvendelsen af midlerne i hjemlandene;

2.16 **anbefaler**, at der træffes passende foranstaltninger til beskyttelse af indvandrende sæsonarbejdere, som potentielt er mere udsatte for udnyttelse;

2.17 **konstaterer**, at forslagene i denne meddelelse indeholder gode ideer, der har fremtiden for sig; men der må arbejdes på at ophæve de nævnte modsigelser;

2.18 **bemærker**, at det må sikres, at de restriktive tilgange ikke vinder overhånd inden for EU;

2.19 **understreger**, at der ikke må opstå den negative situation, at omfattende foranstaltninger til tvangsmæssig tilbagesendelse legitimeres med det argument, at det vil gavne udviklingen, uden at der er et system af bredt anlagte legale indvandringmuligheder for alle kvalifikationsniveauer (jf. Forslag til direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, KOM(2005) 391 endelig);

2.20 **slår fast**, at der bør lægges stor vægt på udviklingsstøtte til migranternes oprindelseslande og styrkelse af samarbejdet med dem på alle områder gennem specifikke aftaler og programmer;

2.21 **understreger** de regionale og lokale myndigheders uundværlige bidrag samt omfattende viden og knowhow på

integrationsområdet. De bør derfor på et tidligt stadium og i stor udstrækning inddrages i udviklingen af strategier og i samtlige etaper af processen.

III. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV OM FÆLLES STANDARDER OG PROCEDURER I MEDLEMSSTATERNE FOR TILBAGESENDELSE AF TREDJELANDSSTATSBORGERE MED ULOVLIGT OPHOLD KOM (2005) 391 ENDELIG

1. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalget

1.1 **understreger**, at en effektiv tilbagesendelsespolitik er en nødvendig bestanddel af en gennemtænkt og troværdig migrationspolitik;

1.2 **fremhæver**, at direktivet skal sikre en retfærdig og gennemsigtig procedure;

1.3 **slår fast**, at princippet om frivillig tilbagevenden (tilskyndelse) skal realiseres via en harmoniseret tottrinsprocedure (afgørelse om tilbagesendelse – afgørelse om og gennemførelse af udsendelse);

1.4 **bifalder**, at indførelsen af forbud mod genindrejse gældende for hele EU også danner grundlag for et datasamarbejde (SIS II).

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

2.1 **understreger**, at retsstatsprincippet og kravet om en fair retssag ikke må opgives til fordel for fremmedhad og fokusering udelukkende på det økonomiske aspekt;

2.2 **bemærker**, at der i forbindelse med opstillingen af et minimumssæt af retssikkerhedsgarantier navnlig skal tages hensyn til tvangsforanstaltningernes proportionalitet. Da migranter ofte må regne med strenge represalier ved deres tilbagevenden til hjemlandet, bør der træffes de nødvendige forholdsregler for at sikre overholdelsen af menneskerettighederne, herunder først og fremmest i forbindelse med gennemførelse af hjemsendelse;

2.3 **beklager**, at der ikke er tænkt på særlige beskyttelsesnormer for kvinder, piger og mindreårige samt personer med et handicap;

2.4 **anfører**, at heller ikke ofre for og vidner til menneskehandel og andre strafbare handlinger i forbindelse med migration stilles under EU's beskyttelse;

2.5 **påpeger**, at menneskerettighederne, som de fremgår af EU-lovgivningen – frem for alt Den Europæiske Menneskerettighedskonvention – og af EU's charter om grundlæggende rettigheder, skal danne grundlag for kommende nye normer. Medlemsstaternes gennemførelse af direktivet skal sikres gennem en udtrykkelig og bindende henvisning til konkrete artikler i menneskerettighedskonventionen og chartret. Der er en risiko for, at bløde formuleringer (som f.eks. »på tilbørlig vis« og »i tråd med«) fortolkes for bredt;

2.6 **bemærker**, at et ulovligt ophold på en medlemsstats område ikke i sig selv må give anledning til at tro, er der en risiko for, at migranten forsvinder. Denne fremgangsmåde ville svare til en foregribende dom, hvilket er i modstrid med menneskerettighedskonventionens artikel 6, der omhandler retten til en retfærdig rettergang;

2.7 **understreger** betydningen af beskyttelse af ofre for og vidner til menneskehandel. Disse skal ikke bare behandles som instrumenter til strafferetlige formål. Desuden skal man forud for en tilbagesendelse se på forholdene i oprindelseslandet for derved at undgå at medvirke til afpresning af og trusler mod lovovertrædere;

2.8 **går ind for**, at der ved sætningen »alvorlige trusler mod den nationale og offentlige sikkerhed« skal forstås de lovovertrædelser af medlemsstaternes interesser, der overskrider tolerancetærsklen, og som giver anledning til udstedelsen af et forbud mod genindrejse. Lovovertrædelser med ringe virkning på almenvellet som f.eks. formålsløse ulovlige ophold bør ikke kunne udløse denne sanktion;

2.9 **anbefaler**, at der ydes juridisk bistand til dem, der ikke har tilstrækkelige midler, uanset om en sådan bistand findes

nødvendig eller ej. Der kan ikke foretages en sikker vurdering af nødvendigheden af denne finansielle støtte, når en retssag allerede er i gang. Derfor bør manglende midler være en afgørende faktor for bevilling af juridisk bistand;

2.10 **kræver**, at tvangsforanstaltningerne (midlertidig frihedsberøvelse) skal følge proportionalitetsprincippet, da migranter ofte må regne med strenge repressalier ved deres tilbagevenden til hjemlandet. Enkelte udviser ekstrem adfærd. Netop i sådanne tilfælde må man ikke glemme menneskerettighederne;

2.11 **slår fast**, at medlemsstaterne bør være forpligtede til at sikre en passende lægebehandling under den midlertidige frihedsberøvelse;

2.12 **slår til lyd for**, at De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder af 20. november 1989 gennemføres i sin helhed. Særlig opmærksomhed bør rettes mod individets ret til tanke-, tros- og religionsfrihed, beskyttelse af privatlivets fred, beskyttelse mod voldsanvendelse, mishandling og vanrøgt, ret til sundhedspleje, uddannelse, skolegang og erhvervsuddannelse samt beskyttelse af mindretal;

2.13 **understreger**, at det med henblik på direktivets konsekvens skal sikres, at andre medlemsstaters forkyndelser af retsakter på de enkelte medlemsstaters område anerkendes og muliggøres. Dette skal ske i kraft af bi- eller multilaterale aftaler, der også skal omfatte den nødvendige bistand;

2.14 **går ind for** oprettelsen af et centralt IT-system til lagring af personlige data. De enkelte medlemsstaters retshåndhavende myndigheder bør have adgang til dette system og være forpligtede til at foretage de nødvendige dataoverførsler.

Henstilling 1

Artikel 5

Kommissionens forslag KOM(2005) 391 endelig – 2005/0167 (COD)	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p><i>Artikel 5</i></p> <p>Familiemæssig tilknytning og barnets tarv</p> <p>Når medlemsstaterne gennemfører dette direktiv, tager de hensyn til arten og holdbarheden af tredjelandstatsborgernes familiemæssige tilknytning og til, hvor længe den pågældende har opholdt sig i medlemsstaten, samt til, om der er familiemæssig, kulturel eller social tilknytning til hjemlandet. De tager også hensyn til barnets tarv i overensstemmelse med De Forenede Nationers konvention fra 1989 om barnets rettigheder.</p>	<p><i>Artikel 5</i></p> <p>Familiemæssig tilknytning og barnets tarv</p> <p>Når medlemsstaterne gennemfører dette direktiv, tager de hensyn til ~~arten og holdbarheden af~~ <u>arten og holdbarheden af</u> tredjelandstatsborgernes familiemæssige tilknytning i overensstemmelse med <u>Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8</u> og til, hvor længe den pågældende har opholdt sig i medlemsstaten, samt til, om der er familiemæssig, kulturel eller social tilknytning til hjemlandet. De ~~er~~ <u>tager</u> også ~~hensyn til~~ <u>opmærksomme på</u> barnets tarv i overensstemmelse med De Forenede Nationers konvention fra 1989 om barnets rettigheder.</p>

Begrundelse

For Regionsudvalget er det særligt vigtigt, at menneskerettighederne, som de fremgår af EU-lovgivningen – frem for alt Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og de grundlæggende rettigheder – danner grundlag for kommende nye normer. Medlemsstaternes gennemførelse af direktivet skal sikres gennem en udtrykkelig og bindende henvisning til konkrete artikler i menneskerettighedskonventionen. Der er en risiko for, at bløde formuleringer (som f.eks. »på behørig vis« og »i tråd med«) fortolkes for bredt.

Henstilling 2

Artikel 6, stk. 2

Kommissionens forslag KOM(2005) 391 endelig – 2005/0167 (COD)	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 6</i></p> <p style="text-align: center;">Afgørelse om tilbagesendelse</p> <p>2. I afgørelsen om tilbagesendelse fastsættes der en passende frist for frivillig udrejse på op til fire uger, medmindre der er grund til at tro, at den pågældende vil forsvinde i denne periode. For at undgå risikoen for, at den pågældende forsvinder, kan der for hele perioden pålægges visse forpligtelser, såsom pligten til regelmæssigt at melde sig hos myndighederne, stille en økonomisk garanti, deponere dokumenter eller opholde sig et bestemt sted.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 6</i></p> <p style="text-align: center;">Afgørelse om tilbagesendelse</p> <p>2. I afgørelsen om tilbagesendelse fastsættes der en passende frist for frivillig udrejse på op til fire uger, medmindre der er grund til at tro, at den pågældende vil forsvinde i denne periode. For at undgå risikoen for, at den pågældende forsvinder, kan der for hele perioden pålægges visse forpligtelser, såsom pligten til regelmæssigt at melde sig hos myndighederne, stille en økonomisk garanti, deponere dokumenter eller opholde sig et bestemt sted.</p> <p><u>2a En tredjelandsstatsborgers ulovlige ophold på en medlemsstats område giver ikke i sig selv grund til at tro, at den pågældende vil forsvinde.</u></p>

Begrundelse

Ændringsforslaget skal gøre det klart, at et ulovligt ophold på en medlemsstats område ikke i sig selv må give anledning til at tro, er der er en risiko for, at migranten forsvinder. Denne fremgangsmåde ville svare til en foregribende dom, hvilket er i modstrid med den europæiske menneskerettighedskonvention s artikel 6, der omhandler retten til en retfærdig rettergang.

Henstilling 3

Artikel 6, stk. 5

Kommissionens forslag KOM(2005) 391 endelig – 2005/0167 (COD)	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 6</i></p> <p style="text-align: center;">Afgørelse om tilbagesendelse</p> <p>5. Medlemsstaterne kan når som helst af humanitære eller andre grunde beslutte at tildele en tredjelandsstatsborger, som opholder sig ulovligt på deres område, en selvstændig opholdstilladelse eller en anden tilladelse til at opholde sig i en medlemsstat. I så fald træffes der ikke afgørelse om tilbagesendelse, og hvis der allerede er truffet afgørelse om tilbagesendelse, ophæves afgørelsen.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 6</i></p> <p style="text-align: center;">Afgørelse om tilbagesendelse</p> <p>5. Medlemsstaterne kan når som helst af humanitære eller andre grunde beslutte at tildele en tredjelandsstatsborger, som opholder sig ulovligt på deres område, en selvstændig opholdstilladelse eller en anden tilladelse til at opholde sig i en medlemsstat. I så fald træffes der ikke afgørelse om tilbagesendelse, og hvis der allerede er truffet afgørelse om tilbagesendelse, ophæves afgørelsen.</p> <p><u>5a Medlemsstaterne beskytter ofre for og vidner til menneskehandel. Såfremt det ikke kan garanteres, at ofre for og vidner til menneskehandel sendes tilbage til et for dem sikkert tredjeland, kan der ikke træffes nogen afgørelse om tilbagesendelse, og skulle en sådan afgørelse allerede være truffet, vil den blive trukket tilbage. For at lette medlemsstaternes indsats til beskyttelse af indvandrernes rettigheder bør EU finde frem til forskellige økonomiske støtteordninger for dem.</u></p>

Begrundelse

Med ændringsforslaget ønsker Regionsudvalget at fremhæve, hvor vigtigt det er at beskytte disse forfulgte befolkningsgrupper. De skal ikke bare behandles som instrumenter til strafferetlige formål. Snarere skal man forud for en tilbagesendelse se på forholdene i oprindelseslandet for ikke at risikere at medvirke til afpresning af og trusler mod lovovertrædere.

EU bør tage et medansvar for alle foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig indvandring, som på baggrund af den aktuelle situation ikke er medlemsstaternes eget, individuelle problem, men en udfordring for EU som helhed. EU's finansielle overslag for perioden 2007-2013 forudser økonomiske støtteordninger inden for programmet om EU som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Visse dele af dette program vil omhandle indvandrings- og integrationspolitik og vil delvist kunne anvendes til dette formål.

Henstilling 4

Artikel 8, stk. 2

Kommissionens forslag KOM(2005) 391 endelig – 2005/0167 (COD)	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>2. Medlemsstaterne udsætter fuldbyrdelsen af en afgørelse om udsendelse under følgende omstændigheder, så længe disse omstændigheder foreligger:</p> <p>a) når tredjelandsstatsborgeren ikke kan rejse eller transporteres til bestemmelseslandet på grund af sin fysiske eller psykiske tilstand</p> <p>b) når der foreligger tekniske hindringer, såsom manglende transportkapacitet eller andre vanskeligheder, som gør det umuligt at fuldbyrde udsendelsen på en human måde under fuld respekt for tredjelandsstatsborgerens grundlæggende rettigheder og værdighed</p> <p>c) når der ikke er sikkerhed for, at uledsagede mindreårige ved afrejsen eller ankomsten kan overgives til et familiemedlem, en tilsvarende repræsentant, en værge for den mindreårige eller en kompetent embedsmænd i bestemmelseslandet, efter en vurdering af de forhold, som den mindreårige vil blive sendt tilbage til.</p> <p>3. Hvis fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse eller en afgørelse om udsendelse udsættes efter stk. 1 og 2, kan den pågældende tredjelandsstatsborger pålægges visse forpligtelser for at undgå risikoen for, at den pågældende forsvinder, såsom pligten til regelmæssigt at melde sig hos myndighederne, stille en økonomisk garanti, deponere dokumenter eller opholde sig et bestemt sted.</p>	<p>2. Medlemsstaterne udsætter fuldbyrdelsen af en afgørelse om udsendelse under følgende omstændigheder, så længe disse omstændigheder foreligger:</p> <p>a) når tredjelandsstatsborgeren ikke kan rejse eller transporteres til bestemmelseslandet på grund af sin fysiske eller psykiske tilstand</p> <p>b) når der foreligger tekniske hindringer, såsom manglende transportkapacitet eller andre vanskeligheder, som gør det umuligt at fuldbyrde udsendelsen på en human måde under fuld respekt for tredjelandsstatsborgerens grundlæggende rettigheder og værdighed</p> <p>~~e) når der ikke er sikkerhed for, at uledsagede mindreårige ved afrejsen eller ankomsten kan overgives til et familiemedlem, en tilsvarende repræsentant, en værge for den mindreårige eller en kompetent embedsmænd i bestemmelseslandet, efter en vurdering af de forhold, som den mindreårige vil blive sendt tilbage til.~~</p> <p><u>2a I alle tilfælde bør medlemsstaterne udsætte fuldbyrdelsen af en afgørelse om hjemsendelse af en uledsaget mindreårig, indtil det kan garanteres, at den uledsagede mindreårige ved afrejsen eller ankomsten kan overgives til et familiemedlem, en tilsvarende repræsentant, en værge for den mindreårige eller en kompetent embedsmand i bestemmelseslandet, efter en vurdering af den mindreåriges tarv, og af de forhold, som den mindreårige vil blive sendt tilbage til.</u></p> <p>3. Hvis fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse eller en afgørelse om udsendelse udsættes efter stk. 1 og 2, kan den pågældende tredjelandsstatsborger pålægges visse forpligtelser for at undgå risikoen for, at den pågældende forsvinder, såsom pligten til regelmæssigt at melde sig hos myndighederne, stille en økonomisk garanti, deponere dokumenter eller opholde sig et bestemt sted.</p>

Begrundelse

Dette ville være en alvorlig situation og i strid med alle internationale konventioner om beskyttelse af menneskerettigheder, herunder især New York-konventionen om børns rettigheder, hvis det blev overladt til medlemsstaterne selv at afgøre om tilbagesendelse kan ske uden en sådan garanti. Garantien er afgørende for vurderingen af den mindreåriges tarv, som igen er en grundlæggende betingelse, som enhver beslutning vedrørende mindreårige bør bygge på.

Henstilling 5

Artikel 9, stk. 3

Kommissionens forslag KOM(2005) 391 endelig – 2005/0167 (COD)	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p style="text-align: center;">Artikel 9, stk. 3</p> <p style="text-align: center;">Forbud mod genindrejse</p> <p>3. Forbuddet mod genindrejse kan ophæves, særlig i tilfælde, hvor den pågældende tredjelandstatsborger:</p> <p>a) er genstand for en afgørelse om udvisning eller udsendelse for første gang</p> <p>b) har meldt sig på en medlemsstats konsulat</p> <p>c) har godtgjort alle omkostningerne ved sin tidligere tilbagesendelsesprocedure.</p>	<p style="text-align: center;">Artikel 9, stk. 3</p> <p style="text-align: center;">Forbud mod genindrejse</p> <p>3. Forbuddet mod genindrejse kan til enhver tid ophæves, særlig i tilfælde, hvor den pågældende tredjelandstatsborger:</p> <p>a) er genstand for en afgørelse om udvisning eller udsendelse for første gang</p> <p>b) har meldt sig på en medlemsstats konsulat</p> <p>c) har godtgjort alle omkostningerne ved sin tidligere tilbagesendelsesprocedure.</p>

Begrundelse

Ændringsforslaget præciserer bestemmelsen. Især den udtrykkelige forbindelse mellem ophævelse af forbuddet mod indrejse og godtgørelse af omkostningerne ved tilbagesendelsesproceduren i litra c) kunne føre til en uretfærdig positiv forskelsbehandling af bedre bemedlede eller sågar betalingsdygtige smuglerbander. Regionsudvalget ser stadig ingen grund til kravet om registrering på et konsulat.

Henstilling 6

Artikel 12, stk. 3

Kommissionens forslag KOM(2005) 391 endelig – 2005/0167 (COD)	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p style="text-align: center;">Artikel 12</p> <p style="text-align: center;">Retsmidler</p> <p>3. Medlemsstaterne sikrer, at den pågældende tredjelandstatsborger har mulighed for at få juridisk vejledning, for at lade sig repræsentere og om nødvendigt for at få sproglig bistand. Der ydes juridisk bistand til dem, der ikke har tilstrækkelige midler, hvis en sådan bistand er nødvendig for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse.</p>	<p style="text-align: center;">Artikel 12</p> <p style="text-align: center;">Retsmidler</p> <p>3. Medlemsstaterne sikrer, at den pågældende tredjelandstatsborger har mulighed for at få juridisk vejledning, for at lade sig repræsentere og om nødvendigt for at få sproglig bistand. Der ydes juridisk bistand til dem, der ikke har tilstrækkelige midler, ~~hvis en sådan bistand er nødvendig for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse.~~</p>

Begrundelse

Regionsudvalget anbefaler, at der ydes juridisk bistand til dem, der ikke har tilstrækkelige midler, uanset om en sådan bistand findes nødvendig eller ej. Der kan ikke foretages en sikker vurdering af nødvendigheden af denne finansielle støtte, når en retssag allerede er i gang. Derfor bør manglende midler være en afgørende faktor for bevilling af juridisk bistand.

Henstilling 7

Artikel 14, stk. 1

Kommissionens forslag KOM(2005) 391 endelig – 2005/0167 (COD)	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 14</i></p> <p style="text-align: center;">Midlertidig frihedsberøvelse</p> <p>1. Medlemsstaterne frihedsberøver midlertidigt en tredjelandstatsborger, for hvem der er eller vil blive truffet afgørelse om tilbagesendelse eller udsendelse, når der er alvorlig grund til at tro, at der er risiko for, at den pågældende vil forsvinde, og når det ikke er tilstrækkeligt at anvende mindre indgribende foranstaltninger, såsom pligt til regelmæssigt at melde sig hos myndighederne, stille en økonomisk garanti, deponere dokumenter, opholde sig et bestemt sted eller andre foranstaltninger, som skal forebygge en sådan risiko.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 14</i></p> <p style="text-align: center;">Midlertidig frihedsberøvelse</p> <p>1. Medlemsstaterne frihedsberøver midlertidigt en tredjelandstatsborger, for hvem der er eller vil blive truffet afgørelse om tilbagesendelse eller udsendelse, når der er alvorlig grund til at tro, at der er risiko for, at den pågældende vil forsvinde, og når det ikke er tilstrækkeligt at anvende mindre indgribende foranstaltninger, såsom pligt til regelmæssigt at melde sig hos myndighederne, stille en økonomisk garanti, deponere dokumenter, opholde sig et bestemt sted eller andre foranstaltninger, som skal forebygge en sådan risiko. <u>Her gør artikel 6, stk. 2, litra a), sig gældende.</u></p>

Begrundelse

Ændringsforslaget skal gøre det klart, at et ulovligt ophold på en medlemsstats område ikke i sig selv må give anledning til at tro, er der er en risiko for, at migranten forsvinder. Denne fremgangsmåde ville svare til en foregribende dom, hvilket er i modstrid med menneskerettighedskonventionens artikel 6, der omhandler retten til en retfærdig rettergang.

Henstilling 8

Artikel 15, stk. 1

Kommissionens forslag KOM(2005) 391 endelig – 2005/0167 (COD)	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 15</i></p> <p style="text-align: center;">Forholdene under midlertidig frihedsberøvelse</p> <p>1. Medlemsstaterne sikrer, at midlertidigt frihedsberøvede tredjelandstatsborgere behandles human og værdigt med respekt for deres grundlæggende rettigheder og under overholdelse af international og national lovgivning. På anmodning får de pågældende straks tilladelse til at sætte sig i forbindelse med retslige repræsentanter, familiemedlemmer og kompetente konsulære myndigheder samt relevante internationale og ikke-statslige organisationer.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 15</i></p> <p style="text-align: center;">Forholdene under midlertidig frihedsberøvelse</p> <p>1. Medlemsstaterne sikrer, at midlertidigt frihedsberøvede tredjelandstatsborgere behandles human og værdigt med respekt for <u>Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens artikel 3 deres grundlæggende rettigheder</u> og under overholdelse af international og national lovgivning. <u>Der vil blive lagt særlig vægt på de nødvendige tvangsforanstaltningers proportionalitet.</u> På anmodning får de pågældende straks tilladelse til at sætte sig i forbindelse med retslige repræsentanter, familiemedlemmer og kompetente konsulære myndigheder samt relevante internationale og ikke-statslige organisationer.</p>

Begrundelse

Ændringsforslaget skal præcisere det i menneskerettighedskonventionens artikel 3 fastsatte krav om, at ingen må udsættes for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende straf eller behandling

Regionsudvalget understreger navnlig, at tvangsforanstaltninger skal følge proportionalitetsprincippet, da migranter ofte må regne med strenge repressalier ved deres tilbagevenden til hjemlandet. Enkelte udviser ekstrem adfærd. Netop i sådanne tilfælde må man ikke glemme menneskerettighederne.

Henstilling 9

Artikel 15, stk. 2

Kommissionens forslag KOM(2005) 391 endelig – 2005/0167 (COD)	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 15</i></p> <p style="text-align: center;">Forholdene under midlertidig frihedsberøvelse</p> <p>2. Midlertidig frihedsberøvelse finder sted i særlige faciliteter til brug for midlertidig frihedsberøvelse. Når en medlemsstat ikke kan indkvartere de midlertidigt frihedsberøvede tredjelandsstatsborgere i særlige faciliteter til brug for midlertidig frihedsberøvelse og er nødt til at anbringe dem i et fængsel, sikrer den, at de permanent er fysisk adskilt fra de almindelige indsatte.</p> <p>Der tages særligt hensyn til sårbare personers situation. Medlemsstaterne sikrer, at mindreårige ikke frihedsberøves i almindelige fængsler. Uledsagede mindreårige holdes adskilt fra voksne, medmindre det vurderes, at det er i barnets tarv ikke at gøre det.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 15</i></p> <p style="text-align: center;">Forholdene under midlertidig frihedsberøvelse</p> <p>2. Midlertidig frihedsberøvelse finder sted i særlige faciliteter til brug for midlertidig frihedsberøvelse. Når en medlemsstat ikke kan indkvartere de midlertidigt frihedsberøvede tredjelandsstatsborgere i særlige faciliteter til brug for midlertidig frihedsberøvelse og er nødt til at anbringe dem i et fængsel, sikrer den, at de permanent er fysisk adskilt fra de almindelige indsatte. <u>Der sikres en passende lægebehandling ved fysiske og psykiske lidelser. Der lægges stor vægt på behandling af traumatiserede personer.</u></p> <p><u>Der tages særligt hensyn til kvinders specifikke behov. Der opereres under alle omstændigheder med en fysisk adskillelse mellem mænd og kvinder i forbindelse med midlertidig frihedsberøvelse.</u></p> <p>Der tages særligt hensyn til sårbare personers situation. Medlemsstaterne sikrer, at De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder af 20. november 1989 overholdes. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at mindreårige ikke frihedsberøves i almindelige fængsler. Uledsagede mindreårige holdes adskilt fra voksne, medmindre det vurderes, at det er i barnets tarv ikke at gøre det.</p>

Begrundelse

Ændringsforslaget skal gøre det klart, at medlemsstaterne er forpligtede til at sikre en passende lægebehandling under den midlertidige frihedsberøvelse.

Kvindens og pigers rettigheder skal forankres tydeligt.

De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder af 20. november 1989 skal gennemføres i sin helhed. Særlig opmærksomhed bør rettes mod individets ret til tanke-, tros- og religionsfrihed, beskyttelse af privatlivets fred, beskyttelse mod voldsanvendelse, mishandling og vanrøgt, ret til sundhedspleje, uddannelse, skolegang og erhvervsuddannelse samt beskyttelse af mindretal.

Henstilling 10

Artikel 11, stk. 1

Kommissionens forslag KOM(2005) 391 endelig – 2005/0167 (COD)	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 11</i></p> <p style="text-align: center;">Form</p> <p>1. Afgørelser om tilbagesendelse og udsendelse affattes skriftligt.</p> <p>Medlemsstaterne sikrer, at de faktiske og retlige grunde anføres i afgørelsen, og at den pågældende tredjelandsstatsborger skriftligt informeres om de retsmidler, der er til rådighed.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 11</i></p> <p style="text-align: center;">Form</p> <p>1. Afgørelser om tilbagesendelse og udsendelse affattes skriftligt.</p> <p>Medlemsstaterne sikrer, at de faktiske og retlige grunde anføres i afgørelsen, og at den pågældende tredjelandsstatsborger skriftligt informeres om de retsmidler, der er til rådighed.</p> <p><u>1a Medlemsstaterne anerkender og muliggør forkyn- delse af andre medlemsstats officielle dokumenter og afgørelser inden for rammerne af ovennævnte procedurer.</u></p>

Begrundelse

Det skal med henblik på direktivets konsekvens sikres, at andre medlemsstaters forkyndelser af retsakter på de enkelte medlemsstaters område anerkendes og muliggøres. Dette skal ske i kraft af bi- eller multilaterale aftaler, der også skal omfatte den nødvendige bistand fra administrationernes side.

Henstilling 11

Ny artikel 16a

Bruxelles, den
KOM(2005) 391 endelig

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold

Hidtil har ovennævnte dokument bestået af kapitel I til VI.

Regionsudvalget slår til lyd for at supplere teksten med følgende kapitel V.a:

Kapitel V.a CENTRALT IT-SYSTEM

Artikel 16a

Centralt IT-system til lagring af personlige data

1. I et centralt IT-system, som stilles til rådighed af EU, lagrer og ajourfører medlemsstaterne proceduremæssige personlige data om de tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, der enten er blevet tilbagesendt eller skal tilbagesendes fra de enkelte medlemsstater.
2. Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder har adgang til dette system og er forpligtede til at foretage de i stk. 1 omtalte dataoverførsler.

Bruxelles, den 27. april 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om tværnational mobilitet i Det Europæiske Fællesskab i uddannelsesøjemed: Det europæiske kvalitetscharter for mobilitet

(2006/C 206/07)

Regionsudvalget har –

under henvisning til Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om tværnational mobilitet i Det Europæiske Fællesskab i uddannelsesøjemed: Det europæiske kvalitetscharter for mobilitet (KOM (2005) 450 endelig),

under henvisning til Rådets beslutning af 10. oktober 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 10. november 2005 om at henvise det forberedende arbejdet til Underudvalget for Kultur og Uddannelse,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 34/2006 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Kultur, Uddannelse og Forskning den 1. marts 2006 med Luciano Caveri, præsident for den selvstyrende region Valle d'Aosta, som ordfører –

på sin 64. plenarforsamling den 26.-27. april 2006 (mødet den 27. april) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets bemærkninger

Regionsudvalget

1.1 **noterer sig**, at EU i forbindelse med Lissabon-strategien har udpeget livslang læring som et kardinalpunkt for menneskelig og faglig udvikling. Uddannelse og erhvervsuddannelse vil – ikke alene som forberedelse til en karriere, men i løbet af hele arbejdslivet – komme til at spille en afgørende rolle for teknologisk innovation og konkurrenceevne, både når det gælder skabelse af arbejdspladser og uddannelse af de personer, der skal besætte dem;

1.2 **fastholder**, at læring er mest effektiv, hvis den udformes og gennemføres som en aktiv udforskningsproces og ikke som passiv modtagelse af viden. Uddannelsesaktiviteter for voksne er stadigvæk mest effektive, hvis de medfører forandringer, der aktiverer evner og kompetencer, som efterspørges af det moderne samfund, således at den lærende bliver i stand til at forvalte sin egen rolle og fremtidige erhvervsforløb bevidst, både som individ og som borger. Deltagelse i uddannelsesaktiviteter bliver værdifuld, når det enkelte menneske aktivt planlægger sin karrierevej og sit livsforløb således, at det vokser på det personlige plan og samtidig bidrager til samfundets fremskridt;

1.3 **understreger**, at erfaringer fra uddannelse, erhvervsuddannelse og arbejde i et andet land i særlig grad fører til refleksion over egne kognitive processer og strategier; når man forsøger at sætte fokus på egne kompetencer og tilpasse

dem i en fremmed kontekst, bliver man bedre til at lægge en strategi for forvaltning af sine intellektuelle ressourcer og til at udnytte og styrke sin autonomi og sine evner til at kommunikere;

1.4 **mener**, at velforberedt, målrettet og støttet udlandsophold i uddannelses- eller erhvervsøjemed har en dannelsesmæssig dimension, hvis betydning rækker langt videre end selve fuldførelsen af en erhvervsuddannelse og indgår i en meget bredere sammenhæng. Hvis vi ved kultur ikke kun forstår en række kundskaber, men helheden af adfærdsmønstre, værdier og viden, som kendetegner en bestemt gruppe af personer, er udlandserfaring så ikke det bedste grundlag for opbygning af en kultur, som Den Europæiske Union kan kalde sin egen?

1.5 **bemærker**, at forudsætningen for en interkulturel tilgang til andre virkeligheder er kommunikation og indfølelse; der hvor man bedst kan sammenholde forskelle og se de enkelte kulturers kompleksitet, er arbejds- og uddannelsesområdet. Det er netop gennem den værdi, der tillægges mangfoldigheden af de forskellige og fleksible organisatoriske former og de mellem menneskelige forbindelser, at fordomme og generaliseringer kan overvindes;

1.6 **mener**, at en højnelse af kvaliteten af erfaringer med mobilitet skaber forudsætning for fuld anerkendelse af, at enkeltpersoner kan bidrage til at hæve videns- og kvalificeringsniveauet i deres hjemland og tilføre værtslandet ny viden, kulturelle stimuli, nye traditioner og sprog;

1.7 **værd sætter** Kommissionens forslag, fordi det på linje med ovennævnte ræsonnement opfylder målet om at hæve det generelle kvalitetsniveau i de europæiske uddannelsessystemer ved at foreslå en model, som med udgangspunkt i anerkendelse af den enkeltes centrale rolle sikrer, at både den enkelte og samfundet får det størst mulige udbytte og gavn af denne uddannelsesmulighed;

1.8 **understreger**, at der bør være overensstemmelse mellem den værdi, som enkeltpersoner tillægger deres udvekslingserfaring, og den værdi, som hjemlandet og værtslandet tillægger de enkeltes erfaringer og mobilitetsprogrammerne som helhed. Anvisningerne i Det europæiske kvalitetscharter for mobilitet er derfor en forudsætning for, at deltagerne får en positiv oplevelse, ikke alene i værtslandet men også i hjemlandet, når de vender tilbage. Denne model kan bedre vinde indpas, når det er det lokale og regionale niveau, som forvalter og koordinerer mobilitetserfaringerne;

1.9 **mener**, at netop de lokale og regionale samfund og myndigheder kan sikre korrekt information, der når bredt ud, og tilskynde folk til at tage imod muligheden for et udlandsophold i uddannelsesøjemed, indpasse det i deres egne planer for faglig udvikling og omsætte erfaringen til erhvervede kompetencer, der kan overføres til arbejdsmæssige sammenhænge i hjemlandet. De lokale forvaltninger kan derfor spille en meget vigtig rolle med hensyn til at vurdere kvaliteten og effektiviteten af mobilitetsprogrammerne;

1.10 **bemærker**, at regionale og lokale myndigheder er bedre i stand til at sikre gennemførelsen af oplysningsforanstaltninger, der retter sig mod befolkningen generelt og de unge i særdeleshed, om mobilitetens muligheder for kulturel og faglig udvikling. Disse foranstaltninger vil give det enkelte menneske mulighed for at overvinde såvel økonomiske som og sikre reel mobilitet;

1.11 **EØSU mener** endvidere, at den enkelte deltager bør tilbydes ikke alene den relevante sproglige, pædagogiske og praktiske forberedelse, men også støtte og vejledning med henblik på udarbejdelse af deltagerens eget kulturelle og faglige udviklingsforløb. I dag er det vigtigere end nogensinde, at europæiske mobilitetsprogrammer som led i erhvervsrettet uddannelse kan tilpasses den enkeltes behov fuldt ud og opfattes som en ressource, der kan anvendes på arbejdsmarkedet. I den forbindelse vil det efter hjemkomsten fra udlandsopholdet være nødvendigt med hjælp til at omsætte de erhvervede erfaringer til kompetencer, der kan anvendes i erhvervs-mæssig sammenhæng, bl.a. ved at anvende de eksisterende instrumenter til anerkendelse af og merit for erhvervede kompetencer (som f. eks. Europasset – Mobilitet);

1.12 **anfører**, at ud over opgaven med koordinering og kontakt med institutionerne i værtslandene med henblik på overvågning af kvaliteten af den logistiske støtte og mentorordningen, er det vigtigt, at der er en omhyggelig og omfattende overvågning og evaluering af virkningerne af de samlede mobilitetserfaringer for befolkning, uddannelsessystemer og erhvervsliv. Det er vigtigt at skabe et samspil mellem virksomheder, uddannelsesinstitutioner, skoler og universiteter, så de inden for deres respektive områder kan gøre brug af den formelle og uformelle viden, som deltagerne har erhvervet;

1.13 **fastholder**, at det ikke må undervurderes, at gennemførelsen af det europæiske kvalitetscharter for mobilitet sætter gang i udveksling af viden og møder mellem medlemsstaters lokale myndigheder og specialiserede tjenester på en sådan måde, at det bliver muligt at indkredse en fælles og i enighed besluttet fremgangsmåde. Disse processer vil utvivlsomt bane vejen for udbytterige projekter på mange forskellige områder, fra regional økonomisk udvikling til uddannelse og udveksling af arbejdstagere, og således skabe nye forbindelser baseret på tillid og samarbejde, som vil udgøre grundlaget for gensidig anerkendelse.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Henstilling 1

Bilag punkt 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Det europæiske kvalitetscharter for mobilitet</p> <p>1. Vejledning og information</p> <p>Potentielle ansøgere til mobilitet bør have adgang til pålidelige kilder til vejledning og information om mulighederne for mobilitet og betingelserne herfor.</p>	<p>Det europæiske kvalitetscharter for mobilitet</p> <p>1. Vejledning og information</p> <p>Potentielle ansøgere til mobilitet bør have adgang til pålidelige kilder til vejledning og information om mulighederne for mobilitet og betingelserne herfor.</p> <p><u>Det lokale og regionale plan spiller en nøglerolle med hensyn til informationens tilgængelighed og, hvor det er relevant, bør kontakter med lokale og regionale myndigheder indarbejdes i deltagerens mobilitetsprogrammer.</u></p>

Begrundelse

Det er først og fremmest på det lokale og regionale niveau, at potentielle deltagere i udvekslingsprogrammerne henvender sig for at få oplysning og vejledning. Det er det niveau, som er tættest på borgerne, som har størst kendskab til deres behov, og derfor er bedst i stand til at pege på eksisterende muligheder og planlægge vejledning og støtte til interesserede, så der sikres størst mulig tilslutning blandt borgerne og mere effektive programmer.

Henstilling 2

Bilag punkt 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Det europæiske kvalitetscharter for mobilitet</p> <p>3. Tilpasning</p> <p>Mobilitet, der gennemføres med henblik på uddannelse eller erhvervsuddannelse, bør så vidt muligt tilpasses deltagernes personlige læringsforløb, færdigheder og motivation og udformes som videreudvikling eller supplement hertil.</p>	<p>Det europæiske kvalitetscharter for mobilitet</p> <p>3. Tilpasning</p> <p>Mobilitet, der gennemføres med henblik på uddannelse eller erhvervsuddannelse, bør så vidt muligt tilpasses deltagernes personlige læringsforløb, færdigheder og motivation og udformes som videreudvikling eller supplement hertil, <u>hvad enten det drejer sig om formel eller uformel uddannelse; det bør ske via en integrerende pædagogik og med særlig fokus på den indflydelse, uformel uddannelse har på de yngste af de unge.</u></p>

Begrundelse

Der bør lægges lige stor vægt på formel og uformel uddannelse.

Henstilling 3

Bilag punkt 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Det europæiske kvalitetscharter for mobilitet</p> <p>5. Sproglige aspekter</p> <p>Sprogfærdigheder er af afgørende betydning for effektiv læring. Deltagerne bør sammen med deres sende- og værtsinstitutioner være specielt opmærksomme på den sproglige forberedelse. Et mobilitetsophold bør omfatte:</p> <ul style="list-style-type: none"> — evaluering af sprogfærdigheder og mulighed for at følge kurser på værtslandets sprog og på undervisningssproget, hvis dette er et andet, inden afrejsen — sproglig støtte og rådgivning i værtslandet. 	<p>Det europæiske kvalitetscharter for mobilitet</p> <p>5. Sproglige aspekter</p> <p>Sprogfærdigheder er af afgørende betydning for effektiv læring. Deltagerne bør sammen med deres sende- og værtsinstitutioner <u>af hensyn til integrationen</u> være specielt opmærksomme på den sproglige forberedelse, <u>navnlig i områder, hvor der tales mindretalssprog.</u> Et mobilitetsophold bør omfatte:</p> <ul style="list-style-type: none"> — evaluering af sprogfærdigheder og mulighed for at følge kurser på værtslandets sprog og på undervisningssproget, hvis dette er et andet, inden afrejsen — sproglig støtte og rådgivning i værtslandet.

Begrundelse

I områder, hvor der tales mindretalssprog, bør nationale agenturer og EU-agenturer arbejde tæt sammen med de lokale og regionale myndigheder og universiteterne med henblik på at tilskynde flere studerende til at følge uddannelseskurser i disse sprog, før de tager af sted på det valgte udvekslingsprogram.

Henstilling 4

Bilag punkt 8

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Det europæiske kvalitetscharter for mobilitet</p> <p>8. Anerkendelse</p> <p>Hvis et studie- eller praktikophold indgår som en integrerende del af et formelt studie- eller erhvervsuddannelsesprogram, skal dette fremgå af læringsplanen, og deltagerne skal bistås i processen med at søge om passende anerkendelse og certificering af opholdet. Det bør i læringsplanen beskrives, hvorledes anerkendelse vil foregå. Ved andre former for mobilitet og i særdeleshed dem, der foregår som led i uformel uddannelse og erhvervsuddannelse, bør der udstedes et certifikat, således at deltageren kan fremlægge bevis for sin aktive deltagelse og sine læringsresultater på en tilfredsstillende og pålidelig måde.</p>	<p>Det europæiske kvalitetscharter for mobilitet</p> <p>8. Anerkendelse</p> <p>Hvis et studie- eller praktikophold indgår som en integrerende del af et formelt studie- eller erhvervsuddannelsesprogram, skal dette fremgå af læringsplanen, og deltagerne skal bistås i processen med at søge om passende anerkendelse og certificering af opholdet. Det bør i læringsplanen beskrives, hvorledes anerkendelse vil foregå. Ved andre former for mobilitet og i særdeleshed dem, der foregår som led i uformel uddannelse og erhvervsuddannelse, bør der udstedes et certifikat, således at deltageren kan fremlægge bevis for sin aktive deltagelse og sine læringsresultater på en tilfredsstillende og pålidelig måde.</p> <p><u>Regionsudvalget understreger betydningen af anerkendelse og opfordrer medlemsstaterne til at gå videre med en praktiske udmøntning af eksisterende instrumenter for anerkendelse eller indføre dem, hvis de ikke eksisterer.</u></p> <p>I alle tilfælde bør de eksisterende instrumenter for anerkendelse, især mobilitetsbeviset »Europass«, anvendes fuldt ud for at sikre, at deltageres erfaringer bliver positive.</p>

Begrundelse

Det er vigtigt, at erhvervede kompetencer og uddannelsesbeviser under et udvekslingsprogram anerkendes, så gennemsigtigheden omkring kvalifikationer øges, og dermed leder til større mobilitet blandt arbejdstagere og studerende. Regionsudvalget opfordrer medlemsstaterne til at gå videre med den praktiske udmøntning af eksisterende instrumenter for anerkendelse.

Henstilling 5

Bilag punkt 9

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>9. Hjemkomst og evaluering</p> <p>Når deltagerne vender tilbage til deres hjemland, bør de modtage vejledning i at gøre brug af de kompetencer og færdigheder, de har erhvervet sig under deres ophold i udlandet. Personer, der vender tilbage efter længere tids mobilitet, bør tilbydes hjælp til igen at blive integreret i hjemlandets sociale, uddannelsesmæssige eller professionelle miljø. De høstede erfaringer bør evalueres af deltagerne sammen med de ansvarlige organisationer med henblik på at vurdere, hvorvidt læringsplanens målsætninger er blevet opfyldt.</p>	<p>9. Hjemkomst og evaluering</p> <p>Når deltagerne vender tilbage til deres hjemland, bør de modtage vejledning i at gøre brug af de kompetencer og færdigheder, de har erhvervet sig under deres ophold i udlandet. Personer, der vender tilbage efter længere tids mobilitet, bør tilbydes hjælp til igen at blive integreret i hjemlandets sociale, uddannelsesmæssige eller professionelle miljø. De høstede erfaringer bør evalueres af deltagerne sammen med de ansvarlige organisationer med henblik på at vurdere, hvorvidt læringsplanens målsætninger er blevet opfyldt.</p> <p><u>De pågældende myndigheder bør efter behov ansætte eller rekruttere succesfulde deltagere, der skal optræde som »ambassadører for mobilitet« og opmuntre andre til at følge deres eksempel samt give dem viden og råd på første hånd.</u></p>

Bruxelles, den 27. april 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om det europæiske år for interkulturel dialog (2008)

(2006/C 206/08)

Regionsudvalget har -

under henvisning til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om det europæiske år for interkulturel dialog (2008) (KOM(2005) 467 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 16. november 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 128 at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 12. april 2005 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Kultur og Uddannelse,

under henvisning til EF-traktatens artikel 151, ifølge hvilken »Fællesskabet skal tage hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i traktaten, navnlig med henblik på at respektere og fremme sine kulturers mangfoldighed«,

under henvisning til artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvori det hedder, at »Unionen respekterer den kulturelle, religiøse og sproglige mangfoldighed«,

under henvisning til Unesco-konventionen af 20. oktober 2005 om beskyttelse af mangfoldigheden i kulturindhold og kunstneriske udtryk,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 44/2006 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Kultur, Uddannelse og Forskning den 1. marts 2006 med András Mátyás Borgmester i Szirák (HU/UEN-AE) som ordfører -

på sin 64. plenarforsamling den 26. og 27. april 2006 (mødet den 27. april) vedtaget følgende udtalelse:

1. Indledning

med resten af verden, for så vidt angår handel, uddannelse, fritid og globaliseringen som sådan, øger samspillet mellem Europas borgere;

Regionsudvalget

1.1 **bekræfter**, at Europas styrke ligger i dets mangfoldighed. Respekten for den kulturelle, etniske, religiøse og sproglige mangfoldighed er et af de principper, der ligger til grund for den europæiske integrationsproces, som ikke drejer sig om at udligne forskelle eller skabe ens identiteter, men om at fremme øget samarbejde og forståelse blandt Europas befolkninger;

1.2 **konstaterer**, at migration er et omfattende fænomen i dagens EU. De forskellige offentlige myndigheder bør tage alle deres til rådighed stående midler i brug for at gøre indvanderne til en kilde til udveksling mellem kulturer og for at sikre deres fulde integration i vores samfund;

1.3 **konstaterer**, at de kumulerede virkninger af de forskellige udvidelser af EU, den øgede mobilitet i det indre marked, de gamle og nye migrationsstrømme, den øgede udveksling

1.4 **bifalder** Kommissionens initiativ vedrørende det europæiske år for interkulturel dialog (2008) og støtter hovedsigtet med initiativet, nemlig at bevidstgøre EU-borgerne og enhver, der lever i EU, om betydningen af at nå frem til et aktivt EU-borgerskab og om den europæiske kulturs rolle i skabelsen af et værdifællesskab, som er kendetegnet ved åbenhed over for verden og respekt for enhver form for mangfoldighed, og som tager udgangspunkt i de fælles værdier i EU. Et europæisk år for interkulturel dialog udgør et enestående middel til at bevidstgøre borgerne og inddrage dem i samfundslivet, idet der med interkulturel menes en dialog, der gør det muligt at inddrage alle områder og dele af samfundet;

1.5 **tilslutter sig**, at kandidatlandene vil blive tæt tilknyttet projektet gennem andre initiativer til fremme af den interkulturelle dialog, og **støtter op om**, at der fokuseres på, at det europæiske år for interkulturel dialog og de initiativer til fremme af interkulturel dialog, der iværksættes i samarbejde med EFTA-landene, landene i det vestlige Balkan og partnerlandene, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, supplerer hinanden;

1.6 **understreger**, at de lokale og regionale myndigheder:

- har vidtrækkende kompetencer, når det gælder fremme af kulturelle aktiviteter og den interkulturelle dialog, og har et betydeligt ansvar for udformningen og opretholdelsen af vores kulturrigdom samt for integrationen af de forskellige grupper i samfundet;
- spiller en nøglerolle i udbredelsen og anvendelsen af god praksis og i udvekslingen af erfaringer på dette område, navnlig ved at koordinere flerdimensionale lokale og regionale netværk inden for kultursektoren med deltagelse af alle relevante aktører.

2. Betydningen af en interkulturel dialog

Regionsudvalget

2.1 **gentager**, at respekt for og fremme af kulturel mangfoldighed er det grundlæggende princip bag den europæiske integrationsproces. Kulturel mangfoldighed er en kilde til velstand, som bør bevares, og dens fordele bør fremhæves som et af de vigtigste elementer i den europæiske identitet. Den interkulturelle dialog er et nøgleinstrument, når det gælder fremme af forståelsen af den kulturelle mangfoldighed;

2.2 **understreger**, at en interkulturel dialog kan fremme større forståelse, navnlig for kulturelle traditioner, religiøse skikke og historie. En sådan dialog kan også dæmme op for farerne både ved kulturel ligegyldighed og forfladigelse og ved tiltagende racisme og fremmedhad, som avler asocial adfærd. Det interkulturelle samarbejde bør efter Regionsudvalgets opfattelse udbygges for at sikre, at kulturelle forskelle anvendes som et instrument til at styrke og forene befolkningsgrupper i et flersproget, multikulturelt Europa (!);

2.3 **fremhæver**, at den interkulturelle dialog også bremser radikaliserings af bestemte samfundsgrupper;

2.4 **støtter** navnlig en mere effektiv integration af indvandrere;

2.5 **understreger**, at en interkulturel dialog kan bidrage til at formidle de grundlæggende værdier i privatlivet, samfundslivet og det civile liv såsom solidaritet, tolerance, demokrati og forståelse for kulturel mangfoldighed. En interkulturel dialog kan fremme evnen til kommunikation mellem grupper med forskellig kultur samt evnen til at tage del i samfundslivet. En sådan dialog er særlig vigtig i lyset af de stadig hyppigere eksempler på racisme, fremmedhad og sammenstød. Retten til forskellighed må ikke føre til forskelle i rettigheder;

2.6 **peger på**, at en interkulturel dialog kan bidrage til at afhjælpe social udstødelse, isolering og marginalisering af dårligt stillede samfundsgrupper. Kultur og deltagelse i kulturaktiviteter kan give dem nye muligheder for at styrke deres identitet og selvagtelse samt opnå en ny status i samfundet;

2.7 **opfordrer til**, at der oprettes et instrument, der skal sikre kontinuerlig støtte til fremme af en interkulturel dialog og relevante aktiviteter på det lokale myndighedsniveau med henblik på at støtte diverse eksisterende initiativer og styrke kulturel udveksling mellem borgere via tværgående foranstaltninger, der spænder over flere områder, herunder kultur, idræt, ungdom etc.;

2.8 **mener**, at der bør lægges øget vægt på en horisontal integration af kulturen i alle politikområder, herunder navnlig inden for uddannelse samt beskæftigelses- og socialpolitikkerne.

3. De regionale og lokale myndigheders bidrag til fremme af den interkulturelle dialog

Regionsudvalget

3.1 **opfordrer til** at fremme de mindre udbredte sprog og de regionale sprog i Europa, herunder sprogene i nogle af de mindre medlemsstater;

3.2 **understreger**, at de lokale og regionale myndigheder, fordi de befinder sig tæt på borgerne, strategisk set har de bedste forudsætninger for at imødekomme de specifikke behov, der næres af EU's forskellige kulturelle grupper, og for effektivt at mobilisere befolkningen på lokalt og regionalt plan med henblik på at fremme den interkulturelle dialog;

3.3 **opfordrer** de lokale og regionale myndigheder **til** aktivt at deltage i gennemførelsen af det europæiske år for interkulturel dialog, herunder navnlig at iværksætte informationskampagner på lokalt og regionalt plan. Fordi de befinder sig tæt på og repræsenterer lokalsamfundene, er de enestående placeret til at sikre bredest mulig adgang til de forskellige foranstaltninger, som især skal nå ud til dårligt stillede grupper, og derved sikre optimal udnyttelse af de muligheder, der foreligger;

3.4 **understreger**, at det, uanset hvad der opnås på det internationale, diplomatiske plan, er særlig vigtigt, skønt uden tvivl kompliceret, på lokalt og regionalt plan at udarbejde bestemmelser og programmer til bekæmpelse af social og kulturel udstødelse;

(!) CdR 227/98 fin.

3.5 **understreger**, at samarbejde på regionalt og lokalt plan med deltagelse af de relevante aktører, især arbejdsmarkedets parter, uddannelsesinstitutioner, ngo'er samt ungdoms-, idræts-, kultur- og religiøse organisationer, på græsrodsniveau er nødvendigt for effektivt at fremme den interkulturelle dialog;

3.6 **fremhæver** den tiltagende betydning af interkulturel dialog på internationalt plan;

3.7 **understreger** i den sammenhæng betydningen af Unesco-konventionen af 20. oktober 2005 om beskyttelse af mangfoldigheden i kulturindhold og kunstneriske udtryk, der for første gang har opnået konsensus om en række retningslinjer og begreber for mangfoldighed, herunder i forbindelse med handelspolitiske beslutninger, og som har skabt grundlaget for en ny global søjle for ledelse på det kulturelle område;

3.8 **bifalder** ligeledes aktiviteterne i Anna Lindh-Euro-Middelhavs-fonden for Dialogen mellem Kulturer og udtrykker håb om, at de lokale og regionale myndigheder vil blive inddraget i fondens arbejde;

3.9 **fremhæver** de vigtige bidrag, som eksisterende samarbejdsprogrammer mellem regioner og/eller kommuner samt **venskabsbyprogrammer** har ydet til berigelse af samarbejdet mellem byer;

3.10 **understreger**, at de lokale og regionale myndigheder kan bidrage til at fremme den interkulturelle dialog, hvis udvikling er samordnet med andre politikområder, herunder uddannelses-, erhvervsuddannelses-, virksomheds- og beskæftigelsesstrategier;

3.11 **fremhæver**, at EU ved siden af disse foranstaltninger vedrørende kulturel udveksling bygger på kulturelementer, som er fælles for alle europæere; de udspringer af vores egne traditioner og danner tilsammen det, man kunne kalde den »europæiske kultur«.

4. Konkrete forslag

Regionsudvalget

4.1 **henstiller**, at årets arrangementer udformes på en sådan måde, at de elementer, der består deres prøve i løbet af året, kan indgå i en dybtgående undersøgelse med henblik på at udvikle et kommunikations- og udvekslingsværktøj for de lokale og regionale myndigheder.

4.2 **opfordrer til**, at året styrker samspillet og den åbne debat mellem alle EU's borgere med henblik på at fremme idéen om europæisk integration og de hermed forbundne

værdier. Det påpeger endvidere, at det ikke er tilstrækkeligt at fremhæve succeshistorier, men efterlyser et effektivt koncept for en mellemlangsigtet anvendelse af succesfulde modeller for udveksling;

4.3 **anmoder** Kommissionen om bl.a. i forbindelse med flerårige handlingsprogrammer, der har at gøre med den interkulturelle dialog, f.eks. Kultur 2007, at tage hensyn til de erfaringer, der er gjort i løbet af det europæiske år;

4.4 **opfordrer** med dette for øje medlemsstaterne **til** i de respektive nationale og regionale parlamenters programmer at integrere spørgsmålet om den kulturelle dialog og programmet herfor, navnlig med henblik på lovgivning vedrørende det offentlige uddannelsessystem, kultur og borgerinitiativer;

4.5 **anmoder** Kommissionen om at konkretisere indholdet af foranstaltningerne på EU-plan (foranstaltning A og B) og give detaljerede oplysninger om de instrumenter, der kan tages i brug;

4.6 **konstaterer**, at en stor del af det foreslåede budget for året, som det fremgår af ressourcefordelingen i bilaget til Kommissionens forslag, går til emblematiske aktiviteter med en europæisk dimension (8 foranstaltninger planlagt – Aktion B). Regionsudvalget opfordrer til at fokusere mere på aktioner i mindre målestok (især lokale og regionale), som har varige virkninger og multiplikatoreffekt i lokalsamfundene, og som repræsenterer en betydelig merværdi i forhold til EU's kulturelle aktioner. Mange mindre lokale kreative initiativer kan ikke realiseres på grund af manglende midler. Derfor henstiller RU til, at i der i det europæiske år for interkulturel dialog laves et særligt satsningsområde for mindre lokalinitiativer, og anmoder om en tilsvarende finansieringsramme for disse initiativer;

4.7 **anbefaler** at støtte det europæiske indvandringsnetværk som platform for en EU-omspændende debat om spørgsmål, der har at gøre med migration og marginalisering af migrantgrupper med henblik på at kortlægge kulturelle misforståelser og informere de politiske beslutningstagere og offentligheden herom;

4.8 **opfordrer til**, at man anerkender lokalsamfundenes sociale netværk som en meget vigtig formidler, drivkraft og katalysator for dialoger mellem de forskellige kulturer;

4.9 **pointerer**, at inddragelsen af lokale og regionale myndigheder i gennemførelsen af »det europæiske år« forekommer at være den mest effektive fremgangsmåde til at sikre, at året når ud til EU-borgerne. En lokal og regional dimension er af afgørende betydning for det europæiske års succes;

4.10 **opfordrer** Kommissionen **til** at inddrage de lokale og regionale myndigheder i gennemførelsen af året, navnlig ved at fremme informationskampagner på lokalt og regionalt plan;

4.11 **opfordrer til**, at der fortrinsvis gives støtte til tværfaglige programmer med en overordnet kunstnerisk indfaldsvinkel, hvor de forskellige kunstarter præsenteres sammen (evt. inden for rammerne af et fælles koncept);

4.12 **opfordrer** Kommissionen **til** at udtænke et kort budskab eller en fyndig ledetanke for det europæiske år 2008, som til alle europæiske borgere kan formidle betydningen af sloganet »enhed i mangfoldighed«. **Endvidere anmoder** udvalget

om særlig støtte til projekter, der fokuserer på en afsøgning af fælles europæiske kulturtraditioner og/eller tilsvarende fremtidsrettede strategier.

4.13 **opfordrer til**, at de foranstaltninger til interkulturel integration, som de forskellige EU-institutioner har udarbejdet i forbindelse med det europæiske år for interkulturel dialog, evalueres med henblik på at undersøge, på hvilken måde de med kulturen som middel har bidraget til indvandrernes sociale integration, og hvordan de har været med til at gøre indvandrerne til en berigelse for Europa i stedet for et problem.

5. Regionsudvalgets henstillinger

Henstilling 1

Artikel 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p><i>Artikel 5</i></p> <p>Medlemsstaternes samarbejde</p> <p>Hver medlemsstat udpeger et nationalt koordineringsorgan eller et tilsvarende administrativt organ, som står for tilrettelæggelsen af dennes deltagelse i det europæiske år for interkulturel dialog. Den enkelte medlemsstat sikrer, at dette organ inddrager de forskellige berørte parter i den interkulturelle dialog på nationalt plan på en passende måde. Dette organ sikrer koordinering på nationalt plan af foranstaltninger i forbindelse med det europæiske år for interkulturel dialog</p>	<p><i>Artikel 5</i></p> <p>Medlemsstaternes samarbejde</p> <p>Hver medlemsstat udpeger et nationalt koordineringsorgan eller et tilsvarende administrativt organ, som står for tilrettelæggelsen af dennes deltagelse i det europæiske år for interkulturel dialog. Den enkelte medlemsstat sikrer, at dette organ inddrager de forskellige berørte parter i den interkulturelle dialog på nationalt plan, <u>herunder de lokale og regionale myndigheder</u>, på en passende måde. Dette organ sikrer koordinering på nationalt plan af foranstaltninger i forbindelse med det europæiske år for interkulturel dialog.</p>

Bruxelles, den 27. april 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget